

ప్రశంస

నవంబర్

1992

తెలంగాణ కాలం

ప్రకాశ్

ప్రకాశ్

ప్రకాశ్

ప్రకాశ్

ప్రకాశ్

ప్రకాశ్

ప్రకాశ్

ప్రకాశ్

ప్రకాశ్

ప్రకాశ్

ప్రకాశ్ : 2 రూ. 50 పేజీ.

With Best Compliments from:

KARNATAKA INSECTICIDES & FUNGICIDES

Plot No. 27-B, II Phase, Peenya Industrial Area

BANGALORE - 560 058

PRODUCTS formulated and sold

SVR Carbendazim 50% WP ISI marked

A Broad Spectrum Systemic Fungicide recommended for Coffee Collar Rot, Black Rot & Brown-eye spot.

Available in 50gms. 100 gms., 500 gms. and 1 kg. at economical prices.

SVR BHC 50% WP

Guaranteed quality, Recommended for swabbing stems for control of Coffee White stem Borer.

BAYLETON 25 WP

Systemic Fungicide for Effective Coffee Leaf Rust Control (It has the Registered Trade Name of Bayer AG Leverkusen West Germany). Bayleton Technical is imported from West Germany.

Marketed by:

S.V Rangaswamy & Co. Ltd.

No 2, III Cross, Kalasipalyam New Extension

BANGALORE - 560 002

ಸಂಪುಟ ೧೦

ನವೆಂಬರ್ ೧೯೯೨

ಸಂಚಿಕೆ ೨

ಅಬ್ಬಬ್ಬ ಬಂಗಾರ

ಬಂಗಾರ ಬಂಗಾರ ರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಸಿಂಗಾರ
ತರಣಿ ಮಂಡಲ ಕಿಹುದು ಅಂಗಾರ
ಭುವಿಯೊಳೆಮಾಗಿಹವು ಎರಡೆರಡು ಬಂಗಾರ
ಬೆರಕೆ ಗೊಂಡೊಡನೆ ಅದುವೆ ಬೆಟ್ಟಿ ಚಿನ್ನ
ಶುದ್ಧವಾಗುಳಿದಲ್ಲಿ ಕಡಿಮೆ ಬಣ್ಣ
ಅದ ಮೂರಿಸುವ ವಸ್ತು ಇಹುದು ಬೇರೊಂದು
ಹುಂಬ ಜನರಿಗೆ ಅದುವೆ ಕಾಗೆ ಬಂಗಾರ

ಕಾಗೆಯೂ ಬಣ್ಣದಲಿ ತೀರ ಕಪ್ಪು
ಆ ಹಕ್ಕಿ ತಾನಲ್ಲ ಎಂದಿಗೂ ಬೆಪ್ಪು
ಯಾರಿಗೂ ಇಕ್ಕದದು ತಾನು ಸೊಪ್ಪು
ಅದರಾನೆಗಿಲ್ಲವೈ ಎಂದೆಂದು ಮುಪ್ಪು

ಶಿವರಾಮ ಕಾರಂತ.

ಗೌರವ ಸಹಿಗಾರರು ;	ಲೇಖನ	ಲೇಖಕ/ಲೇಖಿಕೆ	ಪುಟ
ಶ್ರೀ ಅ. ರಾ. ಸೇ. ಶ್ರೀ ಶೇಷಗಿರಿ	ಅಪರಂಜಿ ಕಿಡಿ	ಪ್ರಕಾಶ್	4
ಸಂಪಾದಕ : ಶಿವಕುಮಾರ್	ಜೈ ಕರ್ನಾಟಕ ಮಾತೆ	ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ	6
	ತೂಕ, ಅಳತೆ	ರಾಮಿ	8
ಚಂದಾ ವಿವರ : ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ	ಬರ್ಧೋಡೇ, ಖಂಡಿತ ಬನ್ನಿ	ಸೀ. ಆರ್. ಸತ್ಯ	11
2 ರೂ. 50 ಪೈ.	ಕಿರಿ ಮಗಳ ಆಯ್ಕೆ	ಕಂಭಂ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ	15
ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ	"ವಿಮೋಚನೆ"	ಕಮಲ ರಾಮಸ್ವಾಮಿ	22
25 ರೂ.	"...ಐಕಮ್ಯಾಂಡ್"	ಪ್ರಭಾ	25
ಆಜೀವ ಚಂದಾಗೆ	ರಾ. ಜ ಸೀತಾರಾಮ್	28
250 ರೂ.	ಪರ್ವೆಕ್ಸ್ ವೈಫು !	ಶಾಂತಾರಘು	29
ವಿಳಾಸ	ಲೀಲಾ	ಶಿವು	33
ಅಪರಂಜಿ ಕಾರ್ಯಾಲಯ 36, 6ನೆಯ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ ಬೆಂಗಳೂರು 560 003			
ಕೆಲಸದ ವೇಳೆ : ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 8ರಿಂದ 10 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ			

ಮುದ್ರಣ : ಇಂಪ್ರೆಷನ್ಸ್, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು
ದೂರವಾಣಿ 342144

ಅಪರಂಜಿ

(ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ)

ಸಂಪುಟ ೧೦

ನವೆಂಬರ್ ೧೯೯೨

ಸಂಚಿಕೆ ೨

ಆತ್ಮನು ಅವಿಮುಕ್ತದಲ್ಲಿರುವನು. ವರಣಾ, ನಾಸಿಗಳ ವಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವದು ಅವಿಮುಕ್ತ, ಹುಬ್ಬುಗಳಿಗೂ ಮೂಗಿಗೂ ಇರುವುದೇ ವಾರಾಣಸೀ (ವರಣಾನಾಸೀ) ಇದು ದ್ಯುಲೋಕ ವರಲೋಕಗಳ ಸಂಧಿ. —ಜಾಬಾಲ

ವರಮ ಪವಿತ್ರವಾದ ಕಾಶಿ (ವಾರಾಣಸೀ) ಕ್ಷೇತ್ರಕ್ಕೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ರಹಸ್ಯಾರ್ಥ ವನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಉಪನಿಷದ್ವಾಕ್ಯವಿದು.

ಈ ವಾಕ್ಯದ ಶಬ್ದಾರ್ಥಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮದೇ ಆದ ಅರ್ಥ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆಗುವುದ ರಿಂದ, ಹೇಳಿದರೂ ಅರ್ಥವಾಗದ ಉಪನಿಷದ್ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ರಹಸ್ಯವೆನ್ನುತ್ತಾರೆ.

ಉಪನಿಷತ್ತಿನಲ್ಲಿ 'ನಾಸೀ ಯಾವುದು' ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ನಾಸಿಕವೇ ನಾಸೀ ಎಂದು ಉತ್ತರ ಹೇಳಿದೆ.

ಆದುದರಿಂದಲೇ ಎಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮ ಮೂಗಿನ ನೇರಕ್ಕೇ ಮುತಾಡುತ್ತಾರೆ.

ಹೊಸ ಹಣಕಾಸು ನೀತಿ ಫಲಕೊಡುತ್ತಿದೆ. 1993ರ ಕೊನೆಗೆ ಬೆಲೆಗಳೆ ಇಳಿಯುವ ಸಂಭವವಿದೆ. ಅಂತರರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಬೆಂಬಲ ನಮಗಿದೆ...ಹೀಗೇ ಹರಿಯುತ್ತದೆ ಮೂಗಿನ ನೇರದ ಮಾತು.

ನಿಜ ; ಹೊಸ ಹಣಕಾಸಿನ ನೀತಿಯಿಂದ ಎಲ್ಲ ವಸ್ತುಗಳ ಬೆಲೆಯೂ ಏರಿದೆ. ಸರ್ಕಾರವೇ ಈ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿದೆ. ಇಂದು ಉಳಿದರಲ್ಲವೇ ಮುಂದಿನ ಮಾತು? ಅಂತರ ರಾಷ್ಟ್ರ ಹಣಕಾಸು ಸಂಸ್ಥೆ ಸಾಲ ಕೊಟ್ಟು ಬಡ್ಡಿ ಮುರಿದುಕೊಂಡು ಸಾಲ ಹೆಚ್ಚಿಸುತ್ತಿದೆ. ನಮ್ಮನ್ನು ಹೊಗಳದೆ ಏನು ಮಾಡೀತು ?

ಜಕಾರ್ತದಲ್ಲಿ ಕಾಶ್ಮೀರ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎತ್ತಿಬಿಟ್ಟರು. ರಫ್ ಸಂಜಾನಿ, ರಬ್ಬಾನಿ ನಮ್ಮ ನೆರೆರಾಷ್ಟ್ರದ ಕಾಶ್ಮೀರ ನೀತಿಗೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಟ್ಟಿವಾರೆ. ಅಮೆರಿಕ ರಾಕೆಟ್ ಬಿಡಿಭಾಗಗಳ ಮಾರಾಟ ನಿಲ್ಲಿಸಿತು. ರಷ್ಯದ ಸುದ್ದಿ ಏನೋ ?

ಸಾಲದೇ ನಮಗಿರುವ ಬೆಂಬಲ.

'ನನ್ನ ಸರ್ಕಾರ ಭದ್ರವಾಗಿದೆ. ಹಲವರು ಹೇಳಿದ ಮಾತು. ಹೇಗೆ ಏಕೆ ಎಲ್ಲರೂ ಬಲ್ಲರು.

ಉಪನಿಷತ್ ಹೇಳಿದ್ದು ನಿಜವೆಂದು ನಗುತ್ತಾಳೆ ಅಪರಂಜಿ.

ಪ್ರಕಾಶ್

ಕಲಬೆರಕೆ ಪೆಟ್ರೋಲ್ ಹಗರಣ

—ಸುದ್ದಿ

ವಾತಾವರಣ ಮಾಲಿನ್ಯ ಅಂತ ದಂಡ ಹಾಕಿದ್ದನ್ನೆಲ್ಲ ಸರ್ಕಾರ ವಾಪಸ್
ಕೊಡುತ್ತಂತೋ ? ?

*

*

*

ಭಯೋತ್ಪಾದನೆ ಬಿಟ್ಟರೆ ಎಲ್.ಟಿ.ಟಿ.ಇ. ಜತೆ ಸಂಧಾನ

—ಪ್ರೇಮದಾಸ್

ಹಾವೂ ಸಾಯುಲ್ಲ, ಕೋಲೂ...!

*

*

*

ಸಾಗರದ ಅಲೆಗಳಿಂದ ವಿದ್ಯುತ್

—ದೆಹಲಿ ಸುದ್ದಿ

ಸುದ್ದಿ ಕರಾವಳಿಯಿಂದ ಬಂದಿದ್ದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ನಂಬಬಹುದಾಗಿತ್ತು !

*

*

*

ವೈದ್ಯ ಕಾಲೇಜು ಈಗಿಲ್ಲ

ಮುಖ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು

ನಿರುದ್ಯೋಗಿ ವೈದ್ಯರೆಲ್ಲ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಟ್ಟಿರಂತೆ !

*

*

*

ಸ್ವಿಸ್ ವಿದ್ಯುತ್ ರೈಲು ಎಂಜಿನ್ ಖರೀದಿ ಸಮರ್ಥನೆ

—ಸುದ್ದಿ

ಓಹೋ, ಇನ್ನೊಂದು ಹಗರಣದ ಮೂಲದಂತಿದೆ !

* * *

ಭಾರತದ ಕ್ರಿಕೆಟ್ ತಂಡದ ತೀವ್ರ ಅಭ್ಯಾಸ

—ಕ್ರೀಡಾಸುದ್ದಿ

ಮೊದಲ ಪಂದ್ಯದಲ್ಲೇ ದಂತ ಭಗ್ನವಾಗದಿರಲಿ !

* * *

ಎಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಫೇಲ್ ಆದರೂ ಮುಂದಿನ ತರಗತಿಗೆ ಹೋಗಲು
ಅನುಮತಿ ಕೊಡಿ

—ಕೆಲ್ಬುರ್ಗ್ ಎಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು

ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ಎಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕೋರ್ಸ್ ರಾಜಕೀಯವೇನು ?

* * *

ಮೈಸೂರು ಮೃಗಾಲಯಕ್ಕೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಹಣ

—ಸುದ್ದಿ

ಇದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಹೊಟ್ಟೆಗೆ ಎಷ್ಟು ಸೇರುತ್ತೋ ಅಂತ ಮೃಗಗಳು
ಮೌನವಾಗಿ ಆತಂಕ ಪಟ್ಟವಂತೆ !

ಜೈ ಕರ್ನಾಟಕ ಮಾತೆ

ಶ್ರೀಕಂಠಯ್ಯ

ನಾನು ಆ ದಿನ ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತು ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಬಂದಿದ್ದ ಪತ್ರದ ಪ್ರಕಾರ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಬೆಳಗಿನ ಒಂಭತ್ತಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭ. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ನಾನು ಓಂದಿನ ದಿನವೇ ಅಂದರೆ ಶನಿವಾರವೇ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಶನಿವಾರ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಮೂರಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿ ಮಾರನೇ ದಿನ ಪೂರ್ತ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳಿದ್ದವು. ಕಾಗದ ಬಂದ ಕೂಡಲೆ ಶನಿವಾರ ಬೆಳಗಿನ ಆರರ ಬಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೊರಟು ಮನೆಮನೆ ಅಣ್ಣಯ್ಯನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಊಟ ಮುಗಿಸಿ ಮೂರರ ವೇಳೆಗೆ ಅಲ್ಲಿದ್ದರಾಯ್ತು ಎಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಅದೇ ರೀತಿ ಮನೆಗೆ ಕಾಗದವನ್ನು ಹಾಕಿಬಿಟ್ಟೆ. ಸರಿ, ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ಹೊರಟವರನ್ನ ಬರೀ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕಳುಹಿಸುವುದು ಧರ್ಮವ ?

“ಹೇಗೂ ಹೊರಟೇದೀರಿ. ಆ ಮಿಕ್ಕಿಗೆ ಒಂದು ಜಾರ್ ತಂದುಬಿಡಿ. ಅದು ತೂತಾಗಿಯೇ ಆರು ತಿಂಗಳ ಮೇಲಾಯ್ತು.

“ಹಾಗೇ ರುಕ್ಮಿಣಿ ಸಿಲ್ಕ್ ಹೌಸ್‌ಗೂ ಹೋಗಿ ಬನ್ನಿ. ಟೈಂಕಲ್ ಬಾರ್ಡರ್ ತನ್ನ ಅಂದರೆ ಯಾವುದೋ ದರಿದ್ರ ಬಾರ್ಡರ್ ತಂದು ಬಡಿದ್ದಿಟ್ಟೇದಿರಲ್ಲ. ವಾಷಸ್ ಮಾಡಿ ಬೇರೆ ತನ್ನಿ

“ಅಣ್ಣ ಅಣ್ಣ ಡಬಲ್ ರೋಡಲ್ಲಿ ಪೂ ಪಾರಡೈಸ್ ಇದೆಯಂತೆ. ಕಾಲೇಜ್ ಹುಡುಗಿಯರದೇ ಒಂದು ಪೋರೂ ಇದೆಯಂತೆ. ಒಂದು ಹೈ ಹೀಲ್ಡು ಟೂ ಫಿಫ್ಟಿ ಮೇಲಾದ್ರೆಬೇಡ”

“ಮೆಜಸ್ಟಿಕ್‌ನಲ್ಲಿ ನೆನವಾದ್ರೆ ನನಗೆ ಒಂದು ಜೀನ್ಸ್ ಫ್ಲೀಸ್”

ಇದು ಬರೀ ಬಾಯ್ತಾನ್ನಲ್ಲಿ ಉಳಿಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಲಿಸ್ಟ್ ಮಾಡಿ ಜಾರು ಸೀರೆ ಇವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಂದು ಬ್ಯಾಗ್‌ಗೆ ಹಾಕಿ ನನ್ನ ರೂಂನಲ್ಲಿ ಬಡಿದುಬಿಟ್ಟು.

ಮನುಷ್ಯ ಯತ್ನದಂತೆ ಎಲ್ಲಾ ಎಲ್ಲಿ ಆಗತ್ತೆ ? ಶನಿವಾರ ಹೊರಡಬೇಕು ಅಂದರೆ ಗುರುವಾರ ಆಡಿಟರು ವಕ್ರಿಸಿಬಿಟ್ಟರು. ನನ್ನ ಪಾತ್ರವೇ ಜಾಸ್ತಿ ಇದ್ದುದ ರಿಂದ ಬೆಂಗಳೂರು ಪ್ರಯಾಣ ನೆಗೆದು ಬಿದ್ದು ಹೋಯಿತು.

ಆದರೆ ಶನಿವಾರಕ್ಕೆ ಆಡಿಟ್ ಪೂರೈಸಿ ಭಾನುವಾರ ನಾನು ಫ್ರಿ ಆದೆ. ಬೆಟರ್ ಲೇಟ್ ದ್ಯಾನ್ ನೆವರ್. ಬೆಳಗಿನ ಆರರ ಬಸ್‌ಗೆ ಹೊರಟೆ. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಒಂಭತ್ತಕ್ಕೆ ಇದ್ದರೂ ನಮ್ಮ ಒಸ್ ಬೆಂಗಳೂರು ತಲಪಿದಾಗ ಒಂಭತ್ತೂವರೆ. ಸಿಟಿ ಬಸ್‌ಸ್ಟಾಂಡಿಗೆ ಓಡಿದೆ. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಕಾಕಿ ಬಟ್ಟೆಯವರನ್ನ,

“ಸಾರ್ ಮಿಂಟೋ ಹಾಸ್ಪಿಟಲ್‌ಗೆ ಯಾವ ಬಸ್ಸು” ಅಂತ ಕೇಳಿದೆ.

“ಎಂಟನೇ ಪ್ಲಾಟ್‌ಫಾರಂಗೆ ಹೋಗಿ” ಅಂದರು.

ಹೊರಟೆ, ಹೋಗ್ತಾ ದಾರೀಲಿ ಬೇರೊಬ್ಬರನ್ನ

“ಸಾರ್ ಮಿಂಟೋ ಹಾಸ್ಪಿಟಲ್‌ಗೆ ಎಲ್ಲಿ” ಅಂತ ಕೇಳಿದೆ.

“ನಿಂತಿದೆಯಲ್ಲಿ. ಹೋಗಿ ಹತ್ತಿ. ಇನ್ನೇನು ಹೊರಟು ಬಿಡೋತ್ತೆ” ಅಂದರು.

ಅದು ಹದಿನೈದನೇ ಪ್ಲಾಟ್‌ ಫಾರಮ್ಮ, ಬಸ್ ಹೊರಟೇ ಬಿಡ್ತು. ಓಡಿ ಹೋಗಿ ಹತ್ತುಬಿಟ್ಟೆ. ಕಂಡಕ್ಕರ್ ಬಂದ. ಮಿಂಟೋ ಹಾಸ್ಪಿಟಲ್‌ಗೆ ಎಷ್ಟು ಅದೆ. ಒಂದು ರೂಪಾಯಿ ಕೊಡಿ ಅಂದ. ಕೊಟ್ಟೆ. ಟಿಕೆಟ್‌ಕೊಟ್ಟೆ. ಮನುಷ್ಯ ಆಲ್ವ ತೃಪ್ತನಾಗದೆ ಕುತೂಹಲಿಯಾಗಿರೋದೇ ಲಾಭದಾಯಕ ಅನ್ನಸ್ತು. ಕುತೂಹಲ ಇಲ್ಲದೇ ಹೋಗಿದ್ರೆ ಈ ಬಸ್ ಎಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ತಿತ್ತು ?

ಬಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ಅಂದರೆ ಸಲೀಸಾಗಿ ನಿಲ್ಲಲ್ಲೂ ಜಾಗ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಬಸ್ ಯಾವ ಕಡೆ ಹೋಗ್ತಾ ಇದೆ, ನನ್ನ ಸ್ಟಾವ್ ಬಂತೆ, ಈಗ ಯಾವ ಸ್ಟಾಪ್‌ನಲ್ಲಿದೆ. ಏನೂ ಗೊತ್ತಾಗೋ ಹಾಗೆ ಇರಲಿಲ್ಲ ದೇವರ ಮೇಲೆ ಭಾರ ಹಾಕಿ ಹಾಸ್ಪಿಟಲ್, ಅಪೆಕ್ಸ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಅಂತ ಯಾರಾದರೂ ಇಳಿಯುವವರ ಹಿಂದೆ ಇಳಿದು ಬಿಡೋಣ ಅಂತ ನಿಂತೇಬಿಟ್ಟೆ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಅವಿವೇಕ ನನಗೆ ಅರಿವಾದದ್ದು ಕಂಡಕ್ಕರು ಅರಚಿದಾಗ.

“ಯಾರ್ ಮಿಂಟಲ್ ಹಾಸ್ಪಿಟಲ್ ಇಳೀರಿ. ಸ್ವಾಮಿ ರೀ ಕರೀ ಮಘ್ಲರ್ ಯಜಮಾನೆ ಇಳೋಳ್ಳಿ ನಿಮ್ಮ ಹುಚ್ಚಾಸ್ವತ್ತೆ ಬಂತಲ್ರಿ”

ನ್ಯಾಯ ಅದು ನಂದೇ ಆಸ್ವತ್ತೆ. ನಂದೇ ಹುಚ್ಚಾಸ್ವತ್ತೆ, ಇಳಿದೆ. ಗಡಿಯಾರ ನೋಡಿಕೊಂಡೆ ಹತ್ತೂವರೆ. ಒಂದು ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಕೂತೆ. ಆ ದರಿದ್ರ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಯೂರಿನಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲ. ಆಟೋ ಬಂತು.

ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯ ಪರಿಷತ್ತಿನಿಂದಿರಕ್ಕೆ ಎಷ್ಟಾಗುತ್ತಪ್ಪ” ಅಂದೆ.

“ಎಲ್ಲಿದೆ ಅದು ? ”

“ಅಪೆಕ್ಸ್ ಬ್ಯಾಂಕು, ಕಣ್ಣಾಸ್ವತ್ತೆ ಹತ್ತು.

“ಅಂದ್ರೆ ಕಂಟೋನೇಂಟೋ ಅಲಸೂರೋ”

“ಅಲ್ಲಾರೀ ಮಾರ್ಕೆಟ್ಟು, ಚಾಮರಾಜಪೇಟೆ ಹತ್ತು”

“ಮಿನಿಮಮ್ಮ” ಅಂದ.

“ಅಂದ್ರೆ”

“ಹದಿನೈದು ರೂಪಾಯಿ”

ಹದಿನೈದು ತೆತ್ತು ಹೋದಾಗ ಹನ್ನೊಂದೂ ಕಾಲು. ಕತ್ತು ಬಗ್ಗಿಸಿ ಕಳ್ಳನ ಹಾಗೆ ಕಡೇ ಸಾಲಲ್ಲಿ ಕುಕ್ಕರ ಓಡಿದೆ. ಫ್ಯಾನಿನ ಫಾಳಿ ಬೀಸಿ ತಂಪಾಯ್ತು. ಅವಿವೇಕವೂ ಹರೀತು. ಕನ್ನಡ ಸಾಹಿತ್ಯದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮಿಂಟೋ ಹಾಸ್ಪಿಟಲ್ ಅನ್ನೋದೇ ? ಮರ್ಯಾದೆಯಾಗಿ ಕಣ್ಣಾಸ್ವತ್ತೆ ಅಂದಿದ್ರೆ ಆಗ್ಲೇ ಬರಬಹುದಾಗಿತ್ತು. ಹದಿನೈದೂ ಉಳಿಯೋದು. ಒಳ್ಳೇ ಕಾಫೀನೂ ಸಿಕ್ತಿತ್ತು. ತಾಯಿ ಭುವನೇಶ್ವರೀ ದೇವಿಗೆ ಕೋಪ ಬಂದು ನನ್ನನ್ನ ಸರಿಯಾದ ಜಾಗಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದ ಳಲ್ಲ. ದೇವರು ದೊಡ್ಡವನು. ಹುಚ್ಚಾಸ್ವತ್ತೆಗೆ ದಾಖಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಬದುಕಿದೆ. ಇನ್ನು ಕನ್ನಡಮ್ಮನ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ಭುವನೇಶ್ವರೀ ಪಾದದ ಆಣೆಗೂ ಅಂಗಭಾಷಾ ಪ್ರಯೋಗವನ್ನ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂತ ಎದೆಮುಟ್ಟಿ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿದೆ.

ಜೈ ಕರ್ನಾಟಕ ಮಾತೆ

❦

ತೂಕ, ಅಳತೆ

ರಾಮಿ

ಸೌದಾಮಿನ ಅಂಗದಿಗೆ ಸ್ನಾನದ ಸಾಬೂನುಕೊಳ್ಳಲೆಂದು ಹೋದ ಮೇಷ್ಟರಿಗೆ ಆತ ಯಾಕೋ ಬಹಳ ಸಪ್ಪಗಿರುವಂತೆ ಕಂಡಿತು.

ಯಾವಾಗಲೂ ಮೇಷ್ಟರು ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ನಗುನಗುತ್ತಾ 'ಏನು ಬೇಕಿತ್ತು ಸಾರ್' 'ಏನು ಕೊಡಲಿ ಮೇಷ್ಟರೆ' ಎಂದೆಲ್ಲ ವಿಚಾರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಮೇಷ್ಟರ ಮಾಜಿ ಶಿಷ್ಯ ಸದಾಶಿವ 'ಏನ್ಸಾರ್' ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದು ಜೊಲು ಪೋರೆಯಲ್ಲಿ ಎಂಬುದನ್ನು ಮೇಷ್ಟರು ಗಮನಿಸದಿರಲಿಲ್ಲ.

ಸಾಬೂನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡರು. ನೋಟುಕೊಟ್ಟು, ಚೆಲ್ಲರೆ ಹಿಂದೆ ವಡೆಯು ವಾಗ 'ಏನಯ್ಯ, ಸಪ್ಪಗಿದೀಯ ಅಂತ ವಿಚಾರಿಸದಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಗಲೇ ಆತ ಸಪ್ಪಗಿರುವ ಕಾರಣ ಹೊರಚಿತ್ತು.

"ಮೊನ್ನೆ ತೂಕ ಅಳತೆ ಇನಿಸ್ಪೆಕ್ಟರು ಬಂದಿದ್ದರು ಸಾರ್" ಎಂದ ಸದಾಶಿವ ಇಳಿದನಿಲ್ಲ.

"ಅದಕ್ಕೆ...?"

"ಫೈನ್ ಹಾಕಿದರು"

"ಯಾತಕ್ಕೆ...?"

"ಅವ್ರಿಗೇ ಗೊತ್ತು ಸಾರ್...ಒಂದು ಸಾವಿರ ತೆತ್ತು ಬಂದ"

"ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳಯ್ಯ ಎಂದು ಬೆಂಚಿನ ಮೇಲೆ ಕೂರುತ್ತಾ ಕೇಳಿದರು ಮೇಷ್ಟರು.

ಅಷ್ಟೊಂದು ಗಿರಾಕಿಗಳೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಸದಾಶಿವ ನಡೆದ್ದೊನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳಿದ ಸದಾಶಿವ.

ನೂರಾರು ಬಗೆಯ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಮಾರುವ ಸಾಧಾರಣ ಮಟ್ಟದ ದಿನಸಿ ಅಂಗಡಿಗಳವರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಭೇಟಿ ಐದರೆ ಸಿಂಹಸ್ವಪ್ನ. ಒಂದಲ್ಲ ಒಂದು ರೀತಿಯ ತಪ್ಪು ಕಂಡು ಹಿಡಿದು ಸತಾಯಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ಗೊತ್ತು. ತಪ್ಪಾಗದಂತೆ ನಡೆದು ಕೊಂಡಷ್ಟು ಸತಾಯಿಸುವುದು ಜಾಸ್ತಿ.

ದೊಡ್ಡ ಅಂಗಡಿಗಳ ವಳಗಿದ ಹಳೇ ಹುಲಿಗಳಾದರೂ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೊಡನೆ ಬೇರೆಯೇ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಯಾವನಾದರೂ ಹೊಸಬ ಬಂದು ವಕ್ರಿಸಿದರೂ ಬಲು ಚಾಣಾಕ್ಷ್ಯತನದಿಂದ ತೊಲಗಿಸಿಬಿಡುತ್ತಾರೆ.

ಈ ಸದಾಶಿವನೊ ಅಂಗಡಿ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಹೊಸಬ. ಅಂಗಡಿ ಇಟ್ಟು ಇನ್ನೂ ಒಂದು ವರ್ಷವಾಗಿಲ್ಲ. ಅಣ್ಣ ತಮ್ಮಂದಿರೆಲ್ಲ ಸ್ಕೂಲು, ಪೊಲಿಟೆಕ್ನಿಕ್, ಕಾಲೇಜು ಎಂದೆಲ್ಲ ಓದಿ ಚಿಕ್ಕ ದೊಡ್ಡ ಹುದ್ದೆಗಳಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದರೂ. ಈ ಸದಾಶಿವ ಮಾತ್ರ 7ನೇ ದರ್ಜೆಯಿಂದ ಮುಂದುವರಿಯಲಾಗದೆ ಮನೆಯಲ್ಲುಳಿಯ ಬೇಕಾಯಿತು. ಹಾಗಂತ ಮನೆ ಕಡೆ ಕೆಲಸಸಾರ್ಯಗಳು ಬಹಳ ಮುಂದು. ಯಾವು

ದಾದರೂ ಒಂದು ದಾರಿಯಾಗಬೇಕು ಎಂದು ತಂದೆ ಈ ಅಂಗಡಿ ಇಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಹುಡುಗ ತನ್ನ ಒಳ್ಳೆಯ ಗುಣಗಳಿಂದ ಗಿರಾಕಿಗಳನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಿ ವ್ಯಾಪಾರ ವಹಿ ವಾಟು ಕುದುರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದ. ಸಾದುವಿನ ಅಂಗಡಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗತೊಡಗಿತ್ತು. ಯಾವಾಗ ನೋಡಿದರೂ ಗಿರಾಕಿಗಳು ಸಹಾಯಕ್ಕೆಂದು ಚಿಕ್ಕ ಹುಡುಗನನ್ನು ನೇಮಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು.

ಎಲ್ಲವೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವಾಗ ಈ ದಾಡ ತೆರಬೇಕಾದ ಪ್ರಸಂಗ. ಸಾದುವನ್ನು ಹೊಗಳುತ್ತಿದ್ದ ಗಿರಾಕಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಊಹಾಪೋಹ ಮಾಡಿ ತೆಗಳು ವೃದಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿದಾಗ ಹುಡುಗನಿಗೆ ತುಂಬ ನೋವಾಯಿತು.

ಸದಾಶಿವನ ತಪ್ಪಾದರೂ ಏನು ?

ಬರಬರುತ್ತಾ ಗಿರಾಕಿಗಳ ನೂಕುನುಗ್ಗಲು ಜಾಸ್ತಿಯಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದರಿಂದ ಸಕ್ಕರೆ, ಬೆಲ್ಲ ಕಾಳು ಬೇಳೆಗಳನ್ನು ಸೈಜುವಾರು ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಪ್ಯಾಕೆಟ್‌ಗಳಲ್ಲಿ ಒದಗಿಸ ತೊಡಗಿದ್ದ ಸಾದು. ಜಿಡುವಿದ್ದಾಗಲೆಲ್ಲ ಸಹಾಯದ ಹುಡುಗ ಕಾಲು, ಅರ್ಧ, ಒಂದು ಕೇಜಿಗಳ ಕಟ್ಟುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಡುತ್ತಿದ್ದ. ಸಾದು ಅವುಗಳನ್ನು ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ತೂಕಮಾಡಿ ನೋಡಿ ವಿಚಿತಗೊಳಿಸಿಕೊಂಡೇ ಮಾರಾಟಕ್ಕಿಡುತ್ತಿದ್ದ. ಸಿಟಿ ಅಂಗಡಿ ಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಪರಿಪಾಠ ಯಾವತ್ತಿನಿಂದಲೂ ಇತ್ತು.

ಸದಾಶಿವನಿಗೆ ಈ ವಿಧಾನ ಅನುಸರಿಸುವಂತೆ ಸಲಹೆ ನೀಡಿದ್ದಾದರೂ ಯಾರು ?

ಅವನ ಗುರುಗಳೇ-ಮೇಷ್ಟರೆ. ಒಮ್ಮೆ ಗಿರಾಕಿಗಳು ದಟ್ಟಿಸಿದಾಗ ಸಾದು ನಿಭಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪೇಚಾಡುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನ ಕಂಡು ಮೇಷ್ಟರು ಈ ಸರಳ ವಿಧಾನ ವನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದ್ದರು. ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಬರುವಾಗ ಶಿಷ್ಯ ತನ್ನ ಸಲಹೆಯನ್ನು ತತ್ಕ್ಷಣ ಶಿರಸಾವಹಿಸಿ ನೆರವೇರಿಸಿದ್ದನ್ನು ಕಂಡು ಅವರಿಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗಿತ್ತು.

ಈಗ ತನ್ನ ಸಲಹೆಯೇ ಶಿಷ್ಯನಿಗೆ ಮುಳುವಾಯಿತಲ್ಲ ಎಂದು ಮೇಷ್ಟರಿಗೆ ಕಸಿವಿಸಿ.

“ಜೇಕಿದ್ದರೆ ತೂಕ ಮಾಡಿ ನೋಡಿ ಎಂದು ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ಹೇಳಿಲ್ಲವೆ ? ” ಅಂದು ವಿಚಾರಿಸಿದರು.

“ಹೇಳಿದೆ ಸಾರ್...ಆದರೆ ಆತ ಯಾವುದನ್ನೂ ಕಿವಿಗೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ ಹಾಗೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಪ್ಯಾಕೆಟ್ ಮಾಡಿಟ್ಟು ಮಾರುವುದೇ ರೂಲ್ಸ್‌ಗೆ ವಿರೋಧವಂತೆ. ಬೊಡ್ಡ ಅಂಗಡಿಗಳವರು ಮಾರ್ತಾರಲ್ಲ ಅಂತ ಕೇಳಿದಾಗ ಇನ್ನಷ್ಟು ರೇಗಾಡಿದರು ಅವರನ್ನೇ ಕೇಳು ಹೋಗು ಎಂದು ದಬಾಯಿಸಿದರು.

ನಾಲಕ್ಕಾರು ಪ್ಯಾಕೆಟುಗಳನ್ನು ಚೀಲಕ್ಕೆ ಹಾಕಿಸಿಕೊಂಡು ‘ನಾಳೆ ಹತ್ತು ಗಂಟೆಗೆ ಕಚೇರಿಗೆ ಜಾ’ ಅಂತ ನಡೆದೇ ಬಿಟ್ಟರು. ಹೋಗ್ತಾ ಗಿರಾಕಿಗಳ ಮುಂದೆ ಕೆಟ್ಟ ಕೆಟ್ಟ ದಾಗಿ ಏನೇನೋ ಹೇಳಿದರು” ಸಾಧುವಿಗೆ ಮುಂದೆ ಮುತೇ ಹೊರಡಲಿಲ್ಲ. ಆತ ಅಳೋದೊಂದು ಬಾಕಿ.

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಅವರಿವರ ಸಲಹೆ ಪಡೆದು ತೂಕ ಅಳತೆಯವರ ಕಚೇರಿಗೆ

ಹೋಗಲೇಬೇಕಾಯಿತು. ತಂದೆಗೆ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸಲಿಲ್ಲ. ಉಪಾಯದಿಂದ ಕೈಬಿಸಿ ಮಾಡಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳದ್ದಕ್ಕೆ ಅವರು ರೇಗಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಕಚೇರಿಯಲ್ಲಿ ಹತ್ತಕ್ಕೆ ಹಾಜರಾದರೂ ಅಧಿಕಾರಿ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಹನ್ನೆರಡಕ್ಕೆ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡರು. ಸಾದುವನ್ನು ಕಂಡೊಡನೆ ಮತ್ತೆ ಗುಡುಗು ಸಿಡಿಲು ಆರ್ಭಟರ—” 5000 ಫೈನ್ ಆಗತ್ತೆ ತಂದಿದೀಯ ? ”

“ಅಷ್ಟಿಲ್ಲ ಸಾರ್ ಇನ್ನೂರು ಕೊಡ್ತೀನಿ, ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಿ” ಅಂತ ಬಲ್ಲವರು ಉಪದೇಶಿಸಿದಂತೆ ಕೇಳಿಕೊಂಡ ಸಾದು.

“ಇನ್ನೂರ....? ಏನಂತ ತಳಕೊಂಡಿದೀಯ....ಐದು ಸಾವಿರ ಅಂದ್ರೆ ಐದು ಸಾವಿರ ಗೊತ್ತಾಯ್ತೇ ?

“ಅಷ್ಟಿಲ್ಲ ಸಾರ್.... ಹೊಸದಾಗಿ ಅಂಗಡಿ ಇಟ್ಟಿದ್ದೀನಿ”

“ಹಾಗಿದ್ರೆ 3000 ಕೊಡು”

ಇನ್ನೂರು ಕೊಡ್ತೀನಿ ಸಾರ್ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಿ.

“ಮತ್ತೆ ಅವೇ ರಾಗ ಎಳೀತೀಯ ಅಲ್ಲ” ಸದಾಶಿವನ ಮೂತಿ ನೋಡಿಯೋ ಏನೊ ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ನಗು ಬಂತು.

“ಹೋಗಲಿ ಬಿಡು 1000ಕ್ಕೆ ರಶೀದಿ ಬರೀತೀನಿ....ಇನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಗೆ ಮಾತಾಡ ಬೇಡ ತಿಳೀತೆ?. ಎಂದು ಅಧಿಕಾರಿ ರಶೀದಿ ಪುಸ್ತಕ ತೆಗೆದು ಬರೆಯೋದಕ್ಕೆ ತೊಡಗಿದರು.

ಸದಾಶಿವ ನೂರರ ಹತ್ತು ನೋಟು ಎಣಿಸಿ ಮುಂದಿಟ್ಟ. ರಶೀದಿ ಬರೆದು ಮುಗಿಸುತ್ತಾ ಅಧಿಕಾರಿ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಮೃದುವಾದ. ನೋಟು ಎಣಿಸಿ ಡ್ರಾವರಿ ನೊಳಗೆ ತುರುಕುತ್ತಾ ಈಗ “ನಿನ್ನಿಂದ ಎಷ್ಟು ಸಾಧ್ಯವಾಗುತ್ತೋ ಅಷ್ಟು ಕೊಡು”

“ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಸಾರ್”

“ಅದು ನನಗಾ ? ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ಫೈನ್ ನನಗೇನಿದೆ ಅದರಲ್ಲಿ”

“ಕ್ಷಮಿಸ್ಸಿ....ನನ್ನತ್ತ ಬೇರೇನೂ ಇಲ್ಲ ಅಂತ ಅಂಗಲಾಚಿದ ಸಾದು.

ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ಏನನ್ನಿಸಿತೋ....“ನಡೀ ಹೋಗ್” ಅಂತ ನಿವಾಳಿಸಿದರು.

ಸಾದು ಒಮ್ಮೆಗೆ ಪಾರಾದೆ ಎಂದು ಕಂಬಿಕಿತ್ತ. ವಿಚಾರಿಸುವಾಗ ಹತ್ತಾರು ಕಡೆ ದಾಳಿ ಮಾಡಿ ಹೀಗೆಯೇ ಫೈನ್ ಮಾಡಿದ್ದನಂತೆ ಅಧಿಕಾರಿ. ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಕಡಿಮೆ ಯೆಂದರೆ ಇಷ್ಟು ಕೇಸು ಮಾಡಲೇಬೇಕೆಂದು ಕಡ್ಡಾಯವಂತೆ. ಈತ ಆ ಕೋಟಿ ಭರ್ತಿ ಮಾಡಲು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಸಕ್ರಿಯನಾದದ್ದು ಎಂದು ತಿಳಿಯಿತು.

“ಇಂಥ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ವ್ಯಾವಾರ ಮಾಡೋದು ಹ್ಯಾಗೆ ಸಾರ್” ಅಂತ ಚಿಂತಿಸಿದ ಸದಾಶಿವ ಗುರುಗಳ ಮುಂದೆ.

ಏನು ಹೇಳೋದೆಂದು ತೋಚಲಿಲ್ಲ ಪೇಪರಿಗೆ. “ಕಲೀತೀಯಾ ಮರಿ. ಕಲೀತೀಯ” ಎಂದಿತು ಅವರ ಅಂತರಾತ್ಮ.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಗಿರಾಕಿಗಳು ಬಂದಿದ್ದರಿಂದ ‘ಬರ್ತೀವಪ್ಪ’ ಅಂತ ನಿರ್ಗಮಿಸಿದರು ಮೇಷ್ಟರು.

ಬರ್ಥೋಡೇ, ಖಂಡಿತ ಬನ್ನಿ

ಸಿ. ಆರ್. ಸತ್ಯ

ಪಕ್ಕದ ಮನೆ ಶೇಖರ, ಅವನ ಹೆಂಡತಿ ಶಾಂತಿ ತಮ್ಮ ಮಗಳ ಮೂರನೇ ಹುಟ್ಟು ಹಬ್ಬ ಅಂತ ನಮ್ಮನ್ನು ಕರೆಯೋಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದರು. “ನಿಮ್ಮ ರೂಪೂ (ರೂಪ ಶ್ರೀ) ನಮ್ಮ ಮನೇ ಮಗೂನೇ ಅಲ್ಲವೇ, ಖಂಡಿತಾ ಬರ್ತೀವಿ” ಅಂತ ನನ್ನ ಹೆಂಡ್ತಿ ಹೇಳಿದಳು. ಅದಕ್ಕೆ ಶಾಂತಿ, “ಏನೇ ಆದರೂ ಖಂಡಿತಾ ಬನ್ನೀಪ್ಪಾ” ಅಂತ ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಕರೆದಳು. ಶೇಖರ “ನೀವೂ ಖಂಡಿತಾ ಬರಲೇಬೇಕು” ಅಂತ ಸೇರಿಸಿದನಾನೂ “ಖಂಡಿತ ಬಂದೇ ಬರ್ತೀವಿ” ಅಂತ ಸಮ್ಮತಿಸಿದ. ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ, ಆ ಪುಟ್ಟ ರೂಪೂನೂ, “ಅಂಕಲ್, ಅಂಟೇ, ನೀವೂ ಖಂ...ಡಿ...ತಾ... ಬಬ್ಬೇ ಬೇಕೂ” ಅಂತ ಮುದ್ದು ಮುದ್ದಾಗಿ ಕರೀತು. ತಕ್ಷಣ ನನ್ನ ಹೆಂಡ್ತಿಗೆ ಹೃದಯವೇ ಒಡೆದು ಹೋಗಿ ರೂಪೂನಾ ಎತ್ತೊಂಡು “ಖಂಡಿತಾ ಬರ್ತೀನಿ ಪುಟಾಣಿ, ಖಂಡಿತಾ ಬಂದೇ ಬರ್ತೀನಿ” ಅಂತ ಚಾಕಲೇಟ್ ಕೊಟ್ಟು ಸವಾಧಾನ ಮಾಡಿದಳು. ಈ ಪರಸ್ಪರ ಖಂಡಿತದ ಆಶ್ವಾಸನೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಆದ ಮೇಲೆ ಬರ್ಥೋಡೇ ದಿನಾನೂ ಬಂದೇ ಬಿಡ್ತು.

ಅವತ್ತು ಬೆಳಗ್ಗೆ ನಾವು ಏಳೋಕ್ಕೆ ಮುಂಚೇನೇ ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯಿಂದ ನಾದ ಸ್ವರದ ತರಹ ಶಬ್ದ ಬಂತು. “ವಾಲಗದವರನ್ನ ಕರೆಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೋ ಏನೋ ಕಣೆ. ಇದು ಅದ್ದೂರಿ ಬರ್ಥೋಡೇ ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ” ಅಂತ ನನ್ನ ಹೆಂಡ್ತಿಗೆ ಹೇಳಿದೆ. “ನಿಮ್ಮ ತಲೆ, ಪಾಲಗಕ್ಕೂ ಮಗೂ ಅಳೋಕ್ಕೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸ ಇಲ್ಲವೇನೀ? ಇದು ರೂಪೂ ಅತ್ತಿರೋದು. ಪಾಪ ಏನೋ ಮುಜುಗರ ಆಗಿರಬೇಕು” ಅಂತ ಅಂದಳು. ಆಪ್ಪರಲ್ಲಿ ಶಾಂತಿ ಗೋಡೆ ಆಚೆಯಿಂದ “ರೀ, ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಕ್ಸ್ ವೇಪರಬ್ ಇದ್ರೆ ಕೊಡ್ತೀರಾ? ರೂಪೂಗೆ ನೆಗಡೀ ಅಂದರೆ ನೆಗಡಿ” ಅಂತ ಕೂಗಿದಳು. ನನ್ನ ಹೆಂಡ್ತಿ ಶೀಸೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟು “ಏನಾದರೂ ಬೇಕಿದ್ರೆ, ಕೇಳಿ ಶಾಂತಾ, ಒಂದು ಸಹಾಯ ಮಾಡ್ತೀನಿ” ಅಂತ ಅಂದಳು. ಅದಕ್ಕೆ ಶಾಂತಿ, ತುಂಬಾ ರ್ಯಾಂಕ್ಸ್ ರೀ, ಸಧ್ಯಕ್ಕೆ ಏನೂ ಬೇಕಿಲ್ಲ ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ. ಹಾಲಿನೋನು ಖಂಡಿತಾ ಎಕ್ಸ್‌ಟ್ರಾ ಹಾಲು ಕೊಡ್ತೀನಿ ಅಂತ ಪ್ಲಾಮಿಸ್ ಮಾಡಿದಾನೆ. ಒಬ್ಬ ಅಡಿಗೆಯವರಿಗೂ ಹೇಳಿದ್ದಿ. ಖಂಡಿತಾ ಬೆಳಗ್ಗೆ ಒಂಭತ್ತಕ್ಕೆ ಬಂದು ಸ್ಟೀಟ್ ಮಾಡ್ಕೊಡ್ತೀನಿ ಅಂತ ಹೇಳಿದಾರೆ. ಮೈನ್ ರೋಡಿನಲ್ಲಿರೋ

ಬೇಕರಿ ಅವನು ಬರ್ಥೋಮೇ ಕೇಕ್‌ನ ಸಂಚೆಗೆ ಮುಂಜೇನೇ ಖಂಡಿತವಾಗ್ಯೂ ಮನೇಗೆ
 ರಂದು ಕೊಡ್ತೀನಿ ಅಂತ ಪ್ರಾಮಿಸ್ ಮಾಡಿದಾನೆ" ಅಂತ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಕೊಟ್ಟಳು.
 "ಈ ವಿಕ್ಸ್ ಪೇಪರಬ್ ಕಂಪನಿಯವರು ಹಚ್ಚಿದ ತಕ್ಷಣ ನೆಗಡಿ ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ
 ಹೋಗುತ್ತೆ ಅಂತಾರೆ. ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹಚ್ಚಿ ನೋಡಿ" ಅಂತ ನಾನು ಹಿಂದಿ
 ನಿಂದಾನೇ ಸೇರಿಸಿದೆ. "ಬರ್ತೀನ್ರೀ. ತುಂಬಾ ಕೆಲಸ ಇದೆ. ಖಂಡಿತಾ ಬನ್ನಿ.
 ಮರೀಬೇಡಿ" ಅಂತ ಶಾಂತಿ ಓಡಿದಳು.

ಸರಿ, ಅಪರಾಹ್ನ ಆಗ್ತಾನೇ ಶೇಖರನ ಮನೇಲಿ ಗಡಿಬಿಡಿ ಜಾಸ್ತಿಯಾಯ್ತು.
 ರೂಪೂ ಅಳು ಇನ್ನೂ ನಿಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಹಳೇ ನಾದದೊಂದಿಗೆ ಪಾತ್ರೆಗಳ ಶಬ್ದ,
 ಕುರ್ಚಿ ಶಬ್ದ, ಸ್ಕೂಟರ್ ಶಬ್ದಗಳೂ ಸೇರ್ಕೊಂಡು ನಮ್ಮನೇಲಿರೋ ಪಾಮಿರೇನಿ
 ಯನ್ ನಾಯಿ ಕೂಡ ಆರೈಸ್ಟ್ರಾಲೀ ಸೇರ್ಕೊಂಡ್ತು. ನಾನೂ ಶೇಖರನ ಮನೇಗೆ
 ಹೋಗಿ "ಏನಾದರೂ ಸಹಾಯ ಬೇಕೆ ?" ಅಂತ ಕೇಳಿದೆ.

ಶೇಖರನಿಗೆ ತುಂಬಾ ಸಂಕೋಚ. "ಇಲ್ಲಾ ಏನಿಲ್ಲ. ನಿಮಗ್ಯಾಕೆ ನಮ್ಮ
 ಕಷ್ಟಗಳು ? ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಎಕ್ಸ್‌ಟ್ರಾ ಹಾಲು ಕೊಡ್ತೀನಿ ಅಂತ ಹೇಳಿದ ಹಾಲಿ
 ನವನು ಇನ್ನೂ ಬಂದೇ ಇಲ್ಲ. ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಒಂಬತ್ತಕ್ಕೇ ಬರ್ತೀನಿ ಅಂತ
 ಹೇಳಿದ ಅಡಿಗೆಯವರು ಈಗ ಬಂದು ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ತಡಕಾಡ್ತಿದಾರೆ. ನನ್ನ
 ಸ್ಕೂಟರ್ ಈಗ ತಾನೇ ಗ್ಯಾರೇಜ್‌ನಿಂದ ತಂದೆ. ಖಂಡಿತಾ ಸರಿ ಮಾಡಿದೀನಿ ಸಾರ್
 ಅಂತ ಮೆಕ್ಯಾನಿಕ್ ಹೇಳಿದ್ದೂ, ಯಾಕೋ ಸ್ಕೂಟರ್ ಸ್ಪಾರ್ಟ್ ಆಗ್ತಿಲ್ಲ ನೋಡಿ....
 ಯಾರದು ? ಬಂದೆ, ಒಂದು ನಿಮಿಷ" ಅಂತ ಶೇಖರ ಗೇಟಿನ ಹತ್ತಿರ ಹೋದ.
 ನಮ್ಮ ಲೋಕೇಲಿಟಿಯ ಫೇಮಸ್ ಟೈಲರ್ ಅಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿಂತಿದ್ದ. ಹಿಂದಿನಿಂದ
 ಶಾಂತಿ ಓಡಿ ಬಂದು, "ಏನಪ್ಪಾ, ಜಿಳಗ್ಗೇನೇ ಡ್ರೆಸ್ ರೆಡಿ ಮಾಡ್ತೀನಿ
 ಅಂತ ಹೇಳಿ ಈಗ ಬರ್ತಾ ಇದ್ದೀಯಲ್ಲಾ ? ಬೇಗ ಒಂದು ಸಲ ರೂಪೂಗೇ ಹಾಕಿ
 ನೋಡೋಣ, ಬಾ" ಅಂತ ಅವನನ್ನು ಒಳಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದ್ಲು. ಎರಡು
 ನಿಮಿಷ ಆದ ಮೇಲೆ ಮನೆ ಒಳಗಿನಿಂದ-ರೂಪೂದೇ ಗಂಟಲು-ಆದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ
 ಹೈಯರ್ ಆಕ್ಸೇವ್ಸ್ ಅಂತಾರಲ್ಲ-ಹಾಗೆ ಕಿರುಚಾಟ ಕೇಳಿಸ್ತು. ನಾನೂ, ಶೇಖರ
 ಒಳಗೆ ಓಡಿದೆವು. ನೋಡಿದ್ರೆ ಹೊಸಾ ಡ್ರೆಸ್‌ನಲ್ಲಿ ರೂಪೀದು ತೋಳು ಸಿಕ್ಕಾ
 ಕೊಂಡು, ಶಾಂತಿ, ಆಟೈಲರ್, ರೂಪೂನ್ನು ಮತ್ತು ಆ ಡ್ರೆಸ್‌ನ ಬೇರೆ ಮಾಡೋಕ್ಕೆ
 ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. "ಖಂಡಿತಾ ಲೂಸ್ ಫಿಟ್ ಇದ್ದೀನಿ ಅಂತ ಏನಪ್ಪಾ ಹೀಗೆ
 ಮಾಡ್ಬಿಟ್ಟೆ ! ಮಗೂಗೇ ಉಸಿರೇ ಅಡೋಕ್ಕೆ ಆಗ್ತಿಲ್ಲವಲ್ಲಾ ?" ಅಂತ ಶಾಂತಿ
 ಟೈಲರ್ ಮುಂದೆ ಅತ್ತೊಂಡ್ಲು. "ಈಗ ರೂಪಂದು ನೆಗಡಿ ಹ್ಯಾಗಿದೆ ?" ಅಂತ

ವಿಚಾರಿಸಿದೆ. “ಪರವಾಗಿಲ್ಲ, ಸಂಜೆ ಪಾರ್ಟಿ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಖಂಡಿತ ಸರಿಹೋಗುತ್ತೆ ಅಂತ ಅಂದ್ಕೊಂಡಿದೀನಿ” ಅಂತ ಶೇಖರ ಅಂದ. ಅಂತಹಾ ಮಹಾ ಆಶಾವಾದಿ ಅವನು.

ಸಂಜೆ ಆಗ್ತಾನೇ ಅವರ ಮನೇಲಿ ಗಡಿಬಿಡಿ ಜಾಸ್ತಿ ಆಯ್ತು. ಶಾಂತಿ ನನ್ನ ಹೆಂಡ್ತಿ ಹತ್ತಿರ ಬಂದು “ಖಂಡಿತವಾಗೂ ಬರ್ತೀನಿ ಅಂತ ಹೇಳಿದವರು ಇನ್ನೂ ಬಂದೇ ಇಲ್ಲ ರೀ. ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಬರೋಕ್ಕಾಗೋಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳಿದವರೆಲ್ಲಾ ಬಂದ್ಬುಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಏನಾದರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ನಂಬರ್‌ಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಕಮ್ಮಿ ಆದರೆ ನಿಮ್ಮನೇಲಿರೋ ಆ ಜ್ಯೂಸ್ ಬಾಟಲ್ ಸ್ವಲ್ಪಕೊಟ್ಟಿಡಿ. ಖಂಡಿತಾ ನಾಳೆ ವಾಪಸ್ ಮಾಡ್ತೀನಿ” ಅಂತ ಪಿಸುಗುಟ್ಟಿದಳು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ರೂಪಾನ ಜೊತೆಯವರೇ ಆದ ಒಂದು ಮಕ್ಕಳ ಹಿಂಡು ಮನೆ ಒಳಗೆ ಬಂತು. ಅದರ ಹಿಂದೆ ರೋಡಿನ ದೊಡ್ಡ ಮಕ್ಕಳೂ ಬೇರೆ!

ಕೇಕ್ ಕಟಿಂಗ್ ಟೈಮ್ ಆಯ್ತು ಅಂತ ಎಲ್ಲರೂ ನಿಂತಾಗ ರೂಪಾನೇ ಪತ್ರೆ ಇಲ್ಲ! ಶೇಖರ ಬೆಡ್‌ರೂಮಿನಿಂದ ಬರ್ತಾ, “ಬೆಳಗ್ಗಿನಿಂದ ಅತ್ತೂ ಅತ್ತೂ ರೂಪೂಗೆ ಸುಸ್ತಾಗಿ ನಿದ್ರೆ ಬಂದಿದೆ. ಹೇಗಿದ್ರೂ ಬೇಕರಿಯವನು ಇನ್ನೂ ಕೇಕ್ ತಂದಿಲ್ಲ, ಅವನು ತಂದ ತಕ್ಷಣ ಅವಳನ್ನ ಎಬ್ಬಿಸಿ ಕರ್ಕೊಂಡು ಬರ್ತೀನಿ. ಅಲ್ಲಿ ತನಕ ಎಲ್ಲರೂ ಎಂಜಾಯ್ ಯುಅರ್‌ಸೆಲ್ವ್ಸ್!” ಅಂತ ಕಷ್ಟದ ನಗೆ ಬೀರಿದ. ನಾನು ಹೇಗೆ ಎಂಜಾಯ್ ಮಾಡ್ಕೊಳ್ಳೋದು ಅಂತ ತಲೆ ಕೆಡಸ್ಕೊತಿರೋವಾಗ, ನಮ್ಮ ಬೇಕರಿ ಯಜಮಾನ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದು ನಿಂತ. “ಏನ್ನೀ, ನಾಲ್ಕು ಘಂಟೆ ಒಳಗೇ ಖಂಡಿತಾ ಕೇಕು ತಂದ್ಕೊಡ್ತೀನಿ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಈವಾಗ ಬರ್ತಾ ಇದೀರಲ್ಲಾ! ಹ್ಲೂ, ಕೊಡೀ ಕೇಕ್ ನಾ” ಅಂತ ಶಾಂತಿ ಕೈ ಚಾಚಿದಳು. “ಸಾರಿ, ಮೇಡಂ, ನಿಮ್ಮ ಕೇಕೆಲ್ಲಾ ರೆಡಿಯಾಗಿತ್ತು. ಇವತ್ತು ಖಂಡಿತಾ ಕರೆಂಟು ಹೋಗೋಲ್ಲಾ ಅಂತ ಕೆ. ಇ. ಬಿ. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದ್ರೂ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಪವರ್ ಕಟ್ ಮಾಡ್ಪಿಟ್ಟು. ಕೇಕ್ ಮೇಲಿನ ಐಸಿಂಗ್ ಎಲ್ಲಾ ಕರಗಿ ಹೋಗಿ ರಾಧಾಂತ ಆಗೋಯ್ತು ಮೇಡಂ. ವೆರಿ ಸಾರಿ ಮೇಡಂ” ಅಂದ.

“ಡೋಂಟ್ ವರಿ. ನಾನು ಬೇರೆ ಬೇಕರಿಯಿಂದ ಈಗಲೇ ಇನ್ನೊಂದು ಕೇಕ್ ತರ್ತೀನಿ. ನೀವೆಲ್ಲಾ ಕಂಟೆನ್ಯೂ ಎಂಜಾಯಿಂಗ್ ಯುಅರ್‌ಸೆಲ್ವ್ಸ್ ಅಂತ ನಾನು ಸ್ಕೂಟರ್ ಹಾಕೊಂಡು ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೊರಟೆ.

ವಾಪಸ್ ಬರೋ ಹೊತ್ತಿಗೆ ರೂಪೂ ಎವ್ವ ಇನ್ಯಾವುಮೋ ಒಂದೂಸ್ಥಾನಿ
 ರೆರಹನ ರಾಗ ತೆಕ್ಕೊಂದಿದ್ದಳು. ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ತಿಂದಿ ಸರಬರಾಜೂ ನಡೆದಿತ್ತು.
 ಸರಿ, ಕೇಕ್ ರೆಟ ವೂದಿ ಅದರ ಮೇಲೆ ಮೂರು ಕ್ಯಾಂಡಲ್ ಸಿಕ್ಕಿಸಿ ಶೇಖರ್
 ರೂಪಿನ ಅವರ ಮುಂದೆ ಇಲ್ಲಿಸಿದ. ಏನಾದರೂ ಕ್ಯಾಂಡಲ್ ಉದ್ದಲ್ಲ ಅಂತ ರೂಪಿ
 ಮೊಡು ಹಿವಿದಳು. ಅಷ್ಟೊತ್ತಿಗೆ ಮನೆಲಿ ಕರುಟ ಬೇರೆ ಹೋಗಿ ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆ
 ಕತ್ತಲೆ ಆಯ್ತು. “ಈಗ ಇನ್ಯಾವ ದೀಪ ಹಚ್ಚೋದು. ಈ ಕ್ಯಾಂಡಲ್ ಲೈಟ್
 ಹಾಗೇ ಇರಲಿ ಬಿಡಿ” ಅಂತ ನಾನು ಸಲಹೆ ಮಾಡಿದೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಹ್ಯಾಪಿ ಬರ್ಥ್‌ಡೇ
 ಹಾಡು ಹೇಳಿದರು. ಈ ಹಾಡು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದ್ದೇ ಅಲ್ಲವೆ? ಮೂರನೇ
 ಲೈನ್‌ಗೆ ಬರೋ ಹೊತ್ತಿಗೆ ನಮ್ಮನೆ ಪಾಮಿರೇನಿಯನ್ನೂ ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ಹಾಡಿಗೆ
 ಸೇರೊಂಡ್ತು. ಪ್ರೆಂಟೇಶನ್‌ಗಳೆಲ್ಲಾ ಕೊಟ್ಟು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು
 ಹೊರಟರು. ಪಾಪ ಶಾಂತಿ, ಶೇಖರ ಇಬ್ಬರೂ ಎಲ್ಲರಿಗೂ “ನೀವೆಲ್ಲರೂ
 ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಬಂದದ್ದು ನಮಗೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷವಾಯ್ತು.
 ಇನ್ನೊಂದು ದಿನಾ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಬನ್ನಿ” ಅಂತ ಹೇಳಿ ಕಳಿಸಿದರು.
 “ಖಂಡಿತವಾಗ್ಯೂ ಬರೋಣ. ಅವಕ್ಕೇನಂತೆ. ಗುಡ್ ನೈಟ್. ರೂಪೂ ನೆಗಡಿ
 ಯನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡೋಳ್ಳಿ ಜ್ವರ ಗಿರಾ ಒಂದಿತ್ತು” ಅಂತ ಹೇಳಿ ನಾವೂ
 ಮನೆಗೆ ಹೊರಟೆವು.

ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಟಿ.ವಿ. ಮುಂದೆ ಉಸ್ಸಪ್ಪಾ ಅಂತ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡೆ ಟಿ.ವೀಲಿ
 ವಿಕ್ಸ್ ವೇಪರಬ್ ಅಡ್‌ವರ್‌ಟೈಸ್‌ಮೆಂಟ್ ಬರ್ತಾ ಇತ್ತು. ನೆಗಡಿ ಇಟ್ಟೊಂಡಿರೋ
 ಗಂಡಾ ಮನೇಗೆ ಆಫೀಸಿನಿಂದ ಬಂದ ತಕ್ಷಣ ಹೆಂಡ್ತಿ ನಗ ನಗ್ತಾ ವಿಕ್ಸ್ ತಿಕ್ಕಾಳಿ.
 ಒಂದೇ ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಅವನ ನೆಗಡಿ ಹೊರಟು ಹೋಗಿ ಅವನು ಡಿನ್ನರ್‌ಗೆ ರೆಡಿ
 ಆಗ್ತಾನೆ!

ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯಿಂದ ರೂಪೀ ಕಿರಿಚಾಟ ಸ್ವಲ್ಪ ಜೋರಾ
 ಗಿಯೇ ಕೇಳ್ತು.

“ಹಾಳು ನೆಗಡೀ ರೀ. ಇನ್ನು ಮೂರು ದಿವಸ ಆ ಮಗೂನ ಒದ್ದಾಡಿಸುತ್ತೆ”
 ಅಂತ ಸಂತಾಪ ಸೂಚಿಸುತ್ತಾ ನನ್ನ ಹೆಂಡ್ತಿ ಅಲ್ಲೇ ಕೂತಳು.

“ಖಂಡಿತವಾಗ್ಯೂ” ಅಂತ ನಾನೂ ಸಮ್ಮತಿ ಸೂಚಿಸಿದೆ. ಬೆಚ್ಚಗೆ ಸ್ವೆಟರ್
 ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ.

ಕಿರಿ ಮಗಳ ಆಯ್ಕೆ

ಕಂಭಂ ಕೃಷ್ಣಮೂರ್ತಿ

ನಿವೃತ್ತ ಶಿರಸ್ತಿದಾರ ನೀಲಕಂಠಯ್ಯನವರದು ಒಂದೇ ತಹತಹ. ಕೈ ಕೈ ಹಿಸುಕಿ ಕೊಂಡು, ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ, ಅಲ್ಲಿಂದಿಲ್ಲಿಗೆ ಇಲ್ಲಿಂದಿಲ್ಲಿಗೆ ಶಧಪಥ ಹಾಕಿದರು. ಆಗೊಮ್ಮೆ ಈಗೊಮ್ಮೆ ತಲೆ ಜಾಗಿಲಿನ ಕಡೆ ದೃಷ್ಟಿ ಹಾಯಿಸಿ, ಮತ್ತೆ ಹಣೆ ಚಚ್ಚಿಕೊಂಡು, ಬೋನಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿ ಒದರಾಡುವ ಮೂಷಕದಂತೆ ಪರದಾಡಿದರು.

“ಬತ್ತಾರೆ ಬಿಡಿ. ಇದ್ಯಾಕೆ ಹೀಂಗಾಡ್ತೀರಿ. ಕಾಗದ ಬರ್ಬು ಹಾಕಿದ್ದೇಲೆ ಬರೆ ಇತ್ತಾರೈ?” ಎಂದು ಅವರ ಪತ್ನಿ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು.

“ಕಾಗದ ಆಲ್ವೆ. ಪೋನು ಮಾಡಿ ಹತ್ತು ಸಲ ಮೊದಲೇ ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲೆ. ಎರಡು ರೂಪಾಯಿಗೆ ಒಂದು ಕಾಲ್ ಅಂತಂದ್ರೂ ಹತ್ತೆರಡಲ ಎಷ್ಟಾಯ್ತು ಹೇಳು”

“ನನ್ನೇನು ಕೇಳ್ತೀರಿ ಮಗ್ಗೀನ. ಈ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಲೆಕ್ಕ ಪಕ್ಕ ಕಲಿಯೋದು ನಾಚಿಗ್ಗೇಡು”

“ಆಯೋ ನಿನ್ನ ಮಗ್ಗಿ ಕಲೀಂತಂದನೆ. ಆ ವಯಸ್ಸೆ ನಿಂದು. ಅದಲ್ಲೆ ಮೂರನೆ ಅಳಿಯಂದ್ರೂ ರಜಾಹಾಕಿ ಅವರಮ್ಮನ ಮನೆಗೆ ಹೊರಟು ಹೋಗಿದಾರೆ. ಡ್ಯೂಟಿಗೆ ನಿನ್ನೇನೆ ರಿಪೋರ್ಟು ಮಾಡ್ಕೊಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಇನ್ನೂ ಮಾಡ್ಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಲೈನಿಗೆ ಅವರೇ ಇನ್‌ಫಾರ್ಜು ಕಣೆ. ಇನ್ನೂ ಬರಲಿಲ್ಲವಲ್ಲ” ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಕಂಬಘನ್ನು ಸುತ್ತಲು ಶುರು ಮಾಡಿದರು

“ಏನೇ, ಮಾವಯ್ಯ ಯಾಕೆ ಹೀಗೆ ಪರದಾಡ್ತಿದಾರೆ. ನಾವೆಲ್ಲಾ ಊರಿಂದ ಬಂದಾಯ್ತಲ್ಲಾ” ಎಂದು ಮೊದಲನೆ ಅಳೀಮಯ್ಯ ಡಾಕ್ಟರ್ ಕಪನೀಪತಿರಾಯ ತನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದ. ಮಾವಯ್ಯನ ಕಾಗದ ಸೇರಿದ ದಿನವೇ ಅವನು ತನ್ನ ಕ್ಲಿನಿಕನ್ನು ಮುಚ್ಚಿ, ಕಾರನ್ನು ನಲವತ್ತು ಮೈಲಿ ಸ್ಟೀಡಿನಲ್ಲಿ ಓಡಿಸಿಕೊಂಡು, ಮಡದಿ ಮಕ್ಕಳೊಂದಿಗೆ ತರೀಕೆರೆಯಿಂದ ಬಂದೇಬಿಟ್ಟಿದ್ದ. ಕಾಗದ ಬರಲಿ, ಬರದೇ ಇರಲಿ, ಪ್ರತಿ ಹಬ್ಬಕ್ಕೂ ಅವನು ಹಾಜರಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ. ಅತ್ತಮ್ಮನವರ ಅಡುಗೆ ರುಚಿ

ಕಂಡ ಕವನೀಪತಿರಾಯ ಒಂದು ವಾರವಾದರೂ ಮಾವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮೊಬ್ಬಂ ಮಾಡದೆ ಮೋಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

“ಅವರಿಗೇನು ಕಣ್ಣೆಲ್ಲೆ ? ಜಿಲ್ಲೆ ಬಡಿದ ಬೆನಕನ ಹಾಗೆ ಎರಡು ದಿನ ಮುಂಚೇನೆ ಬಂದು ಕೂತಿದ್ದೀರಿ” ಎಂದು ಮೂದಲಿಸಿದಳು ಅವನ ಧರ್ಮಪತ್ನಿ ಅರ್ಧಾತ್ ನೀಲಕಂಠಯ್ಯನವರ ಮೊದಲ ಪುತ್ರಿ ಸರಸಮ್ಮ.

“ಮತ್ತೇನಂತೆ. ಎರಡನೇ ಅಳೀಮಯ್ಯ ಭೀಮರಾಯನೂ ಬಂದಾಯ್ತಲ್ಲೆ?”

ವಿಶ್ರಾಂತ ಶಿರಸ್ತೆದಾರರ ಎರಡನೇ ಅಳಿಯ ಇಂಜನೀಯರಾಗಿದ್ದ. ಯಂತ್ರಗಳೊಂದಿಗೆ ದಿನಾ ಗುದ್ದಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಭೀಮರಾಯ ಒಂದು ವಾರ ರಜಾ ಹಾಕಿ, ಆರಾಮವಾಗಿ ಮಾವನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕಾಲ ಕಳೆಯಲು, ಪತ್ನಿ ಲಲಿತಮ್ಮನ ಜೊತೆ ಬಂದು ಬೀಡು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದ. “ಹೋದ ವರ್ಷದ ದೀಪಾವಳಿಗೆ ಬರೂಕಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೆ ಈಗ ಗಣೇಶನ ಹಬ್ಬಕ್ಕೆ, ಒಂದು ನಾಲ್ಕು ದಿನ ಹೆಚ್ಚಾಗೇ ರಜಾ ಹಾಕಿ ಬಂದೆ” ಎಂದು ಸಮವಾಯಪಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ.

“ಮತ್ತೆ ಇಬ್ಬು ಅಳಿಯಂದ್ರೂ ಬಂದಾಯ್ತಲ್ಲಾ. ಇನ್ನಾಕೆ ಹೀಗೆ ಮಾವಯ್ಯ ಪರದಾಡ್ತಿದ್ದಾರಲ್ಲ?” ಎಂದು ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕವನೀಪತಿ.

“ಮೂರನೆ ಅಳೀಮಯ್ಯ ಮನೆ ಗಂಡ ಬರಬ್ಯಾಡ್ವೇಂದ್ರೆ. ಅವರು ಬರದಿದ್ದ್ರೆ ಹಬ್ಬ ಹೇಗೆ ನಡೆಯುತ್ತೆ ಅನ್ನೋದೇ ಅಪ್ಪನಿಗೆ ಯೋಚನೆಯಾಗಿದೆ” ಎಂದು ಸರಸಮ್ಮ ಹೇಳಿದಾಗ ಕವನೀಪತಿಗೆ ಕೋಪ ನೆತ್ತಿಗೇರಿತು.

“ಏನೇ ನೀನು ಹೇಳೋದು ನಿನ್ನ ತಂಗಿ ಮನೆ ಗಂಡ ಆ ಹನುಮಂತ್ರಾಯ ಬರದಿದ್ದ್ರೆ ಹಬ್ಬ ನಡೆಯೋಲ್ಲೆ ? ಅವನೇನು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಕಮಿಷನರೇ, ಚೀಫ್ ಮಿನಿಸ್ಟರೇ. ಅವನು ಬರದೆ ಹೋದ್ರೆ ಸೂರೆ ಹೋಗೋದೇನಿದೆ?” ಎಂದು ರೇಗಾಡಿದ.

“ಶು...ಮೆಲ್ಲಗೆ ಮಾತಾಡಿಂದ್ರೆ. ಮನೆ ಎಷ್ಟಿದ್ದ್ರೂ ಕಡೇ ಮಗಳು. ಮುದ್ದಿ ನಿಂದ ಬೆಳೆದವಳು. ಅಷ್ಟೆ ಅಮ್ಮನಿಗೆ ಅವಳನ್ನ ಕಂಡ್ರೆ ಪ್ರೀತಿ ಇರೋದು ಸಹಜ ತಾನೆ ”

ನಿನ್ನ ತಲೆ ಹಾಗಿದ್ದ್ರೆ ನಿನ್ನ, ನಿನ್ನ ತಂಗಿ ಲಲಿತಮ್ಮನ್ನ ಕಾಗೆ ಕಚ್ಚೊಂಡು ಬಂದು ಹಾಕ್ತೇನು ? ನಪಾಗಿರೋ ಯೋಗ್ಯತೆ ಆ ಹನುಮಂತ್ರಾಯನಿಗೇನೆ ಇದೆ? ಒಂದು ಕಾರೇ, ಒಂದು ಸ್ಕೂಟರೇ, ಸೈಕಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಓಡಾಡೋ ಇಸಮ್ಮ.

ಭೀಮರಾಯನಾದ್ರೂ ಇಂಜಿನೀರು. ಮನೆ ಮರ ಕಾರೂ ಗೀರು ಇಟ್ಟೊಂಡಿದಾನೆ. ಅವನೂ ನಾನೂ ಇಬ್ಬ್ರೂನೂವೆ ಬಂದಿದ್ದೂ ನಿಮ್ಮಪ್ಪನಿಗೆ ನಿಗವೇ ಇಲ್ಲ. ವಯಸ್ಸಾಯ್ತು ನೋಡು. ಅದಕ್ಕೆ ಮಾವಯ್ಯನಿಗೆ ಅರಳು ಮರಳು ಶುರುವಾಗಿರ ಬೇಕು” ಅಂತ ಕಪನೀಪತಿ ಕೂಗಾಡಿದ,

“ಸುಮ್ಮೆ ಇರಿ ಸಾಕು. ನಮ್ಮಪ್ಪಯ್ಯನಿಗೇನೂ ಆಗಿಲ್ಲ. ಇಪ್ಪಕ್ಕೂ ನಿಮಗ್ಯಾತಕ್ಕೆ ಇಲ್ಲದ ಪಾರುಪತ್ಯ. ಊಟದ ಹೊತ್ತಾಯ್ತು. ಏನ್ನಿ ತಟ್ಟೆ ಹಾಕ್ತೀನಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಸರಸಮ್ಮ ದುಡು ದುಡು ಒಳಗೋಡಿದಳು.

ಇಬ್ಬರು ಅಳಿಯಂದಿರು ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳು ಮರಿಗಳೊಡನೆ ನೀಲಕಂಠಯ್ಯ ನವರೂ ಊಟಕ್ಕೆ ಕುಳಿತರು. ಮಂಕು ಕಳೆ ಅವರ ಮುಖವನ್ನು ಮುತ್ತಿತ್ತು. ನಾಳೆಯೇ ಗೌರಿ ಹಬ್ಬ. ಇಂದು ರಾತ್ರಿಯಾದರೂ ನೀರು ಬರದಿದ್ದೆ ಗತಿಯೇನು ? ಚಿಳ್ಳೆ ಪಿಳ್ಳೆಗಳಿಗೆ ಅಭ್ಯಂಜನವಾಗಬ್ಯಾಡವೆ. ಶಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ತಾವುಗಳು ಎರಡು ಚೆಂಬು ನೀರು ಹಾಕೊಂಡು ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿದರೂ, ಹೆಂಗಸರು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತೈಲಾಭ್ಯಂಜನವಾಗ ಬೇಡವೆ ? ಜಲೋದಕಕ್ಕಾದರೂ ನೀರು ತುಂಬಿಡಬೇಡವೆ ? ಪಾಯಸದ ಊಟ ವೆಂದರೆ ಇಪ್ಪತ್ತೆಂಟು ಸಲ ಬಾಯಾರಿಕೆಯಾಗುವುದು ಸಹಜ. ಬಾಯಾರಿಕೆಯಾದರೆ ನೀರು ಕುಡಿಯದಿರಲು ಸಾಧ್ಯವೆ ? ಪುಂಖಾನು ಪುಂಖವಾಗಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಯೋಚ ನೆಯ ಸರಮಾಲೆಗಳ ಭಾರದಿಂದ ನೀಲಕಂಠಯ್ಯನವರ ಗೋಣು ತಗ್ಗಿತು. ತಲೆ ಕಾದು ಹಂಚಿನಂತೆ ಆಯಿತು. ಸರ್ವೀಸಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ನೂರೇಂಟು ಜಪಾಬಂದಿಗಳನ್ನೆ ದುರಿಸಿದ್ದ ಶಿರಸ್ತೆದಾರರು ಈ ಜಲೋದಕದ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ಜೀರ್ಣಿಸಿಕೊಳ್ಳಲಾಗದೆ ತೊಳಲಾಡಿದರು.

“ಯಾಕೆ ಮಾವಯ್ಯಾ ಏನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡ್ತಿದ್ದೀರಿ. ಊಟಾನೇ ಮಾಡ್ತಾ ಇಲ್ವಲ್ಲ” ಎಂದು ಹಿರೇ ಅಳಿಯ ಕಪನೀಪತಿರಾಯ ಕೇಳಿದ. ಅವನಿಗೆ ಮಾವಯ್ಯನ ಹತ್ತಿರ ಕೊಂಚ ಸಲುಗೆಯಿತ್ತು.

“ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಹನುಮಂತ್ರಾಯ್ತು ಯಾಕೆ ಇನ್ನೂ ಬರಲಿಲ್ಲೋ ತಿಳೀಲಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನೇನೆ ಬರಬೇಕಾದ ಅಳಿಯಂದ್ರೂ ಇನ್ನೂ ಬಂದಿಲ್ವಲ್ಲ. ಏನಾಯ್ತೋ, ಏನ್ನೆ ಧೆಯೋ” ಎಂದು ನೀಲಕಂಠಯ್ಯನವರು ಅಲವತ್ತುಕೊಂಡರು.

“ಅಯ್ಯೋ ಬಿಡಿ ಒತ್ತಾರೆ. ಬಸ್ಸೋ ರೈಲೋ ಸಿಕ್ಕಿರಲಾರದು” ಎಂದು ಎರಡನೇ ಅಳಿಯ ಭೀಮರಾಯ ಉಡಾಫೆಯಾಗಿ ಹೇಳಿದಾಗ “ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ಹೇಳ್ಬೇಡಿ. ಅವರು ಬರದಿದ್ದೆ ಹಬ್ಬ ನಡೆಯುತ್ತೆ ಅಂಬೋದೇ ನನ್ನ ಚಿಂತೆ” ಎಂದು

ನೀಲಕಂಠಯ್ಯನವರು ಆಪೋಷನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಎದ್ದೇಬಿಟ್ಟರು. ಹಸುಮಂತ್ರಾಯ ಬರದಿದ್ದು ಹಬ್ಬ ಯಾಕೆ ನಿಲ್ಲಬೇಕು. ಬಂದೋಡು ತಿಳಿಯದೆ ಇಬ್ಬರು ಅಳಿಯಂದಿರೂ ವೇಚನೆಯಿರಲಿಲ್ಲ.

ಸಂಜೆ ಏಳು ಘಂಟೆಯಾಯಿತು. ಎಂಟೂ ಹೊಡೆಯಿತು. ಹಸುಮಂತ್ರಾಯ ಮತ್ತು ಅವನ ಮೆಚ್ಚಿನ ಮಡದಿ ಮಗಯಮ್ಮನ ಪತ್ನಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ಶಿರಸ್ತೆದಾರರು ಹತಾಶರಾಗಿ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕೈ ಹೂತ್ತು ಕೂತರು. ಮನೇಲಿ ಒಂದು ಪನಿ ನೀರಿಲ್ಲವೆಂದು. ಸ್ವಾಕು ಮಾಡಿದ್ದ ತೊಟ್ಟಿ ನೀರೂ ಖಾಲಿ ಆಗೋಯ್ತು. ಇನ್ನೇನು ಗತಿ ಹೇಳಿ.” ಎಂದು ನೀಲಕಂಠಯ್ಯನವರ ಧರ್ಮಪತ್ನಿ ಕಾಪೇರಮ್ಮ ಒದ್ದಾಡಿ ದಾಗ ಅವರನ್ನು ಸಂತೈಸಲು ಯಾರಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಕಪನೀಪತಿರಾಯರೇ ಅತ್ತೆಮ್ಮನವರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು. ನಾವು ನೀರಿಗೆ ಅರೆಂಜ್ ಮಾಡ್ತೀವಿ. ಈ ಸಣ್ಣ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ನೀವು ಯಾಕೆ ಒದ್ದಾಡ್ತೀರಾ. ಯೋಚನೆ ಮಾಡ್ಬೇಡಿ ಅತ್ತೆಮ್ಮ” ಎಂದು ಅಭಯ ಹಸ್ತವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಭೀಮರಾಯರು ಕಪನೀಪತಿರಾಯರು ಕಾರ್ಯೋನ್ಮುಖರಾದರು.

ಸಿಗೆ ಬೈಲಿನಲ್ಲಿ ಇಂಜಿನಿಯರಾಗಿದ್ದ ಭೀಮರಾಯನಿಗಾಗಲಿ, ತರೀಕೆರೆಯಲ್ಲಿ ಡಾಕ್ಟರಾಗಿದ್ದ ಕಪನೀಪತಿರಾಯನಿಗಾಗಲಿ, ನೀರಿನ ವಿಷಯ ಒಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯೇ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಡೆತಡೆಯಿಲ್ಲದೆ ಸುರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಜಲಧಾರೆ ನಲ್ಲಿಯ ಮೂತಿಗಳಿಂದ ಇದ್ದುತ್ತುನಾಲ್ಕು ಘಂಟೆಗಳ ಕಾಲವೂ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಆದರೆ ಈ ಬೆಂಗಳೂರು ಪಹರಿ ನಲ್ಲಿ ಕಾಪೇರಿ ತಾಯಿಯನ್ನು ತರಲು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವೇ? ಪಾಟರ್ ಸಪ್ಲೈ ಸೂಯಿರೇಜ್ ಬೋರ್ಡ್, ನೀರಾವರಿ ಖಾತೆ ಅಂತ ಡೈರೆಕ್ಟರಿಯಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿದ ದೂರವಾಣಿ ನಂಬರುಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಫೋನು ಮಾಡಿದರು. ಎಲ್ಲಾ ಫೋನುಗಳೂ ಟ್ರಿನ ಗುಟ್ಟಿದವೇ ಹೊರತು, ಆ ಕಡೆಯಿಂದ ಯಾವ ಜವಾಬೂ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಆ ವೇಳೆ ಯಲ್ಲಿ ಫೋನು ಮಾಡಿದರೆ ಯಾರು ತಾನೆ ಜವಾಬು ಕೊಟ್ಟಾರು. ಅದೇನು ಸರ್ಕಾರಿ ಕಛೇರಿಗಳಲ್ಲವೆ. ಕಛೇರಿ ವೇಳೆಯಲ್ಲಿ ಫೋನು ಮಾಡಿದರೆ ಜವಾಬು ಗಿಟ್ಟುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿರುವಾಗ ಇನ್ನು ಒಂಭತ್ತು ಘಂಟೆ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಫೋನು ಮಾಡಿದರೆ ಉಪ ಯೋಗವಾದೀತೆ? ದೂರವಾಣಿಯಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲವೆಂದರಿತ ಅಳಿಯಂದರಿ ಬ್ಬರೂ, ಕಾರು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ. ಜಲಮಂಡಳಿಗೆ ಸೇರಿದ ಮತ್ತು ಸೇರದ ಎಲ್ಲಾ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನೂ ಅವರುಗಳ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಕಾಣಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದರು. “ಸಾಯೇಬ್ರು ಸರ್ಕೀಟಿಗೆ ಓಗವೈ.. ಸಾಯೇಬ್ರು ಪಾಲ್ವಿಗೆ ಓಗವೈ...ಸಾಯೇಬ್ರು ಸೆಮಿನಾರ್ಗೆ ಓಗವೈ.... ಎಂಬ ಉತ್ತರಗಳನ್ನೇ ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಕೇಳಿ ಸುಸ್ತಾದರು. ಕಡೆಗೆ ನೀರಾವರಿ ಖಾತೆಯ ಅಂಡರ್ ಸೆಕ್ರೆಟೇರಿಯೊಬ್ಬರು ಇವರ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಹಾಕಿ ಕೊಂಡರು.

“ನಿಮ್ಮ ಸಮಸ್ಯೆ ನಮಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತೆ ಕಪನೀಪತಿರಾಯರೆ, ಆದರೆ ನೀರಿನ ಸಮಸ್ಯೆ ಎಂಥದು. ಎಂಥಹ ಕ್ಲಿಷ್ಟಕರವಾದ ಕಗ್ಗಂಟಿನ ಸಮಸ್ಯೆ ಅಂಬೋದನ ನೀವು ಅರ್ಥಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು” ಎಂದು ಪೀಠಿಕೆ ಹಾಕಿ, ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿರುವ ಪೈಪುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ, ನಲ್ಲಿ ಮೂತಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ, ಜನಸಂಖ್ಯೆ, ಎಲ್ಲದರ ತಪಶೀಲುಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು, ಭಾಷಣ ಬಿಗಿದು, ಡಾಕ್ಟರ್ ಕಪನೀಪತಿಗೆ ತಲೆಚಿಟ್ಟು ಹಿಡಿಸಿದರು.

“ಬಂದ ದಾರಿಗೆ ಸುಂಕವಿಲ್ಲದಂತಾಯ್ತು. ಪಡ್ಡ ಕಂದಿರೆ. ಆದ್ರೂ ನಂದೊಂದು ಕಡೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿಬಿಡೋಣ. ನಮ್ಮ ಸೀಗೆ ಬೈಲಿನ ಎಂ.ಎಲ್.ಎ. ತೋಪಯ್ಯ ನವರು, ನನಗೆ ಬಹಳ ಪರಿಚಯ. ಅವರನ್ನ ಕರಕೊಂಡು ಹೋಗಿ, ಯಾವುದಾದರೂ ಖಾತೆ ಮಂತ್ರಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಇನ್‌ಫ್ಲ್ಯುಯೆನ್ಸ್ ಮಾಡಿದರೆ, ನೀರು ಬರೋದು ಖಾತ್ರಿ. ಬನ್ನಿ ಹೋಗೋಣ” ಎಂದು ಭೀಮರಾಯ ಹೇಳಿದಾಗ, ಕಪನೀಪತಿರಾಯ ಕಾರು ಚಲಾಯಿಸಿದ.

ಶಾಸಕ ತೋಪಯ್ಯನವರು, ಮೂವತ್ತು ಕ್ಯಾಂಡಲಿನ ನಸಕು ಕತ್ತಲಿನಲ್ಲಿ, ತಮ್ಮ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು, ಮದಿರಾಪಾನದಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿದ್ದರು. ಬಾಗಿಲು ತೆಗೆದೊಡನೆ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದ ಈ ಇಬ್ಬರು ವ್ಯಕ್ತಿಗಳು ಅವರಿಗೆ ಟೆರೆರಿಸ್ಟ್‌ರಂತೆ ಕಂಡರು. ಅವರು ಗಡಗಡ ನಡುಗುತ್ತಾ ನಿಂತಾಗ ಭೀಮರಾಯನೇ “ಸ್ವಾಮಿ ನಾನೂ ಸೀಗೆ ಬೈಲಿನ ಭೀಮರಾಯ, ಇಂಜನೀರು ಕಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟು ನೋಡಿ ತೋಪಯ್ಯನವರೇ” ಎಂದು ಧ್ವನಿಯೇರಿಸಿ ಹೇಳಿದ. ಅವರು ತೇಲುಗಣ್ಣು ಬಿಟ್ಟು ಅವನನ್ನು ನೋಡಿದರು. “ಅರೇ ಭೀಮರಾವೇನ್ರಿ ಬರ್ರಿ, ಬರ್ರಿ ಭಾಳ ದಿವಸ ಆತು, ನಿಮ್ಮ ಭೇಟಿಯಾಗಿ” ಎಂದು ಅಹ್ವಾನಿಸಿ ತಮ್ಮ ಪೀಠದಲ್ಲಿ ಕೂತರು.

ಏರಿದ್ದ ಅಮಲಾ ಇಳಿದು ಹೋದದ್ದರಿಂದ ಮತ್ತೊಂದು ಕ್ವಾರ್ಟರ್‌ಗೆ ಕೈ ಹಚ್ಚಿದರು. “ಈಗ ಹೇಳ್ತೆ ಏನು ತಾವುಗೋಳು ಬಂದದ್ದು” ಎಂದು ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ಭೀಮರಾಯ ನೀರಿನ ತಾಪತ್ರೈವವನ್ನು ನಿವೇದಿಸಿದಾಗ “ಇಂಗಾ ಇಸ್ಯ. ಚೀಫ್ ಮಿನಿಸ್ಟರ್ ತಾವೇ ಮಾತಾಡೋಣಂತೆ ಬರ್ರಿ. ಅದಂಗೆ ನೀರು ಬುಡಾಕಿಲ್ಲ ನಾನೂ ನೋಡ್ತೀನಿ” ಎಂದು ಮತ್ತೊಂದು ಪೆಗ್ಗನ್ನು ಬಾಯಿಗೆ ಬಿಸಿದುಕೊಂಡು. ಕೋಳಿ ಮಾಂಸದ ತುಕಡವನ್ನು ಬಾಯಿಗೆ ಗಿಡಿದುಕೊಂಡರು. ಸ್ನಾಂಡಿಗೆ ನೇತು ಹಾಕಿದ್ದ ಜುಬ್ಬವನ್ನು ದೇಹಕ್ಕೆ ತಗುಲಿಸಿಕೊಂಡು, ಗಾಂಧಿಟೋಪಿಯನ್ನು ಶಿರಕ್ಕೆರಿಸಿ, ಮತ್ತೊಂದು ಕ್ವಾರ್ಟರ್ ಬಾಟಲನ್ನು ಹಿಡಿದು ಹೊರಟೇಬಿಟ್ಟರು. ಅವರ ನಿರ್ದೇಶನದಂತೆ ಕಪನೀಪತಿರಾಯ ಕಾರನ್ನು ಜಲಮಂಡಳಿಯ ಕಾರ್ಯಾಗಾರದ ಕಛೇರಿ ಮುಂದೆ ತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದ. ಗೃಹಮಂಡಳಿ ಕಛೇರಿಯೆಡೆಗೆ ನುಗ್ಗುತ್ತಿದ್ದ ತೋಪಯ್ಯನವರನ್ನು ಜಲಮಂಡಳಿ ದಿಕ್ಕಿಗೆ ಭೀಮರಾಯನೇ ಹಿಡಿದು ಕರೆತಂದ.

ಬೀಡಿ ಸೇದುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಸೆಂಟ್ರಿ ಇವರನ್ನು ನೋಡಿ ಬೀಡಿಯನ್ನು ಜಿಪಾಕಿ, “ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ ಸ್ವಾಮಿ, ಕಛೇರಿ ಬಂದಾಗಯ್ಯೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದಾಗ, ಅವ್ವಾದಿಡ್ಡಿ ತೊಡರುಗಾಲು ಹಾಕುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದ ತೋಪಯ್ಯನವರು ಕೆಂಡಾ ಮಂಡಲವಾದರು. “ಯಾರಿಗ್ಲಾ ಹೇಳ್ತಿಯಾ ಬಂದಾಗ್ಯೆಂತೆ” ಎಂದು ಹೇಳಿ, ಸೆಂಟ್ರಿಯ ಕತ್ತಿನ ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಓಡಿದು ಜಗ್ಗಿದಾಗ ಅವನು ಸೆಲಕಚ್ಚಿದ. ಮಣ ಭಾರದ ತೋಪಯ್ಯನವರು ಅವನ ಮೇಲೆ ಉರುಳಿ ಬಿದ್ದಾಗ, ಆ ವರ್ಜನಿಂದ ಸೆಂಟ್ರಿಗೆ ಉಸಿರು ಕಟ್ಟಿದಂತಾಯ್ತು. ಭೀಮರಾಯನೇ ಎಮ್ಮೆಲ್ಲೆಯವರನ್ನು ಈ ರುಂಗೀಕುಸ್ತಿಯಿಂಪ ಬಿಡಿಸಿ ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸಿದ ಮೇಲೆ “ಇಂಗೋ ಇಸ್ಯ, ಬರಿ ಚೀಪ್ ಅತ್ರಲೇ ಓಗೋಮಾ” ಎಂದು ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳ ನಿವಾಸದ ಕಡೆ ಕಾರನ್ನು ಬಿಡಿಸಿದರು. ಹಾಗೇ ಕ್ವಾರ್ಟರ್ ಬಾಟಲನ್ನು ತೆರೆದು, ಅದರಲ್ಲಿದ್ದ ದ್ರಾವಕವನ್ನು ಗಟಗಟನೆ ಕುಡಿದು. ಹಿಂದಿನ ಸೀಟಿನಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದುಕೊಂಡರು.

“ಮುಖ್ಯಮಂತ್ರಿಗಳ ನಿವಾಸ ಒಂತು, ಏಳಿ ತೋಪಯ್ಯನವರೆ” ಎಂದು ಭೀಮರಾಯ ಜುಂಗಾಡಿದಾಗ ಎಮ್ಮೆಲ್ಲೆಯವರು ಮಿಸುಕಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅವ್ಯಾಹತವಾಗಿ ಸಾಗಿದ ಅವರ ಕರೋರ ಗೊರಕೆಯ ಸದ್ದನ್ನು ಕೇಳಿ, ಕಪನೀಪತಿರಾಯನಿಗೆ ಕಿವಿ ಒಡೆದಂತಾಯ್ತು. “ಇನ್ನೂ ಈತನಿಂದ ಯಾವ ಕೆಲಸವೂ ಆಗೋ ಹಾಂಗಿಲ್ಲ ಭೀಮರಾವ್. ಬನ್ನಿ ಇವನ್ನ ಅವನ ರೂಮಿಗೆ ಸಾಗಿಸಿ ನಾವು ಮನೆಗೆ ಹೋಗೋಣ. ಈಗ್ಗೆ ಬಹಳಾ ಲೇಟಾಗೋಯ್ತು” ಎಂದು ಕಪನೀಪತಿರಾಯ ಹೇಳಿದಾಗ ಭೀಮರಾಯನಿಗೆ ಬೇರೆ ದಾರಿಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಪೆಚ್ಚು ಮುಖ ಹೊತ್ತು ಮನೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಿದ ಅಳಿಯಂದಿರು ಕೈ ಕಾಲು ತೊಳೆಯಲು ಬಚ್ಚಲು ಮನೆಗೆ ಹೋದಾಗ, ಹಂಡೆ ಬಿಂದಿಗೆಗಳೆಲ್ಲಾ ನೀರಿನಿಂದ ತುಂಬಿ ತುಳುಕುತ್ತಿತ್ತು. ನಲ್ಲಿಯ ಮೂತಿಯಿಂದ ಧಾರಾಕಾರವಾಗಿ ಜಲಧಾರೆ ಹರಿಯಿತು. “ಏನು ಮಾವಯ್ಯ ನೀರು ಭರ್ಜರಿಯಾಗಿ ಬಂದಿದೆ” ಎಂದು ಕಪನೀಪತಿ ಉದ್ಗರಿಸಿದಾಗ “ಎಲ್ಲಾ ಆ ಹನುಮಂತ್ರಾಯ್ ದಯೆ, ಗಂಡ ಹೆಂಡತಿ ಹಾಸನ ದಿಂದ ನೇರವಾಗಿ ರಾತ್ರಿ ಹತ್ತು ಘಂಟೆಗೇ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ್ರು, ನಮ್ಮ ಫಜೀತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ, ಹನುಮಂತ್ರಾಯ್ ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋದ್ರು ಅವರು ಡ್ಯೂಟಿಗೆ ಹೋದ ತಕ್ಷಣ ಇಲ್ಲಿ ನೀರು ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಯಿತು. ಇಲ್ಲಿದ್ದೆ ನೀರಿಲ್ಲದೆ ಹಬ್ಬ ಹೇಗೆ ನಡೀ ತಿತ್ತೋ” ಎಂದು ನೀಲಕಂಠಯ್ಯನವರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆ, ಪಾಲ್ವನ್ನು ತಿರುಗಿ ಸುವ ಕಬ್ಬಿಣದ ಹ್ಯಾಂಡ್ಲನ್ನು ಗದೆಯಂತೆ ಹೆಗಲ ಮೇಲೇರಿಸಿಕೊಂಡು, ಹನು ಮಂತ್ರಾಯ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಬಂದಾಗ ಮನೆಗೆ ಒಂದು ಪ್ರತ್ಯೇಕ ಕಳೆಯೇ ಬಂದಂತಾಯ್ತು.

“ಬನ್ನಿ ಅಳಿಯಂದ್ರೆ ಕೈಕಾಲು ತೊಳ್ಳೊಳ್ಳಿ” ಎಂದು ಅವನನ್ನು ಆಹ್ವಾನಿಸಿ ಖುದ್ದು ನೀಲಕಂಠಯ್ಯನವರೇ ಟಾಲು ಹಿಡಿದು ನಿಂತರು” ಅಳಿಯಂದಿರೂ ಬಂದರು. “ಇನ್ನೂ ತಟ್ಟೆ ಹಾಕು” ಎಂದು ಪತ್ನಿಗೆ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿ, ಹನುಮಂತ್ರಾಯನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ತಾವೂ ಉಟಕ್ಕೆ ಕುಳಿತರು. “ನಿಮ್ಮ ದಯೆಯಿಂದ ನೀರಿಗೆ ಪರದಾಡೋ ತಾಪತ್ರಯ ತಪ್ಪಿತು” ಎಂದು ಅವರು ತುಂಬು ಕಂಠದಿಂದ ಹೇಳಿದಾಗ” ಅವರು ಈ ಲೈನಿನಲ್ಲಿ ಡ್ಯೂಟಿಲಿರೋವಾಗ ನಮಗೆ ನೀರಿನ ತಾಪತ್ರಯವೇ ಇರೋಲ್ಲ ಆಣ್ಣ. ಅಲ್ಲವೇನಿ?” ಎಂದು ಮಣಿ ಗಂಡನ ಕಡೆ ಓರೆ ನೋಟ ಬೀರಿದಾಗ ಅವನು ತಲೆಯಾಡಿಸಿದ.

“ಆಂಬೋಡೇಂದ್ರೆ ಅಳಿಯಂದ್ರಿಗೆ ಭಾಳ ಇಷ್ಟ. ಅದನ್ನ ತಂದು ಬಡಿಸು” ಎಂದು ವಿಶ್ರಾಂತ ಶಿರಸ್ತೆದಾರರು ಅಪ್ಪಣೆಯಿತ್ತಾಗ, “ಆಯ್ತು ಮಾವಯ್ಯ ಆಗ್ಲೆ ಎರಡು ಒಬ್ಬ ತಿಂದಾಯ್ತು” ಎಂದು ಕಪನೀಪತಿರಾಯ, ಭೀಮರಾಯ ಒಕ್ಕೊರಲಿ ನಿಂದ ಕೂಗಿದರು. “ನಿಮಗಲ್ಪಿಷ್ಟಾ ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದು ಹನುಮಂತ್ರಾಯರಿಗೆ ಬಡಿಸಿಂತಂದೆ” ಎಂದು ಮಾವಯ್ಯನವರು ಹೇಳಿದಾಗ ಅಳಿಯಂದಿರಿಬ್ಬರೂ ಪೆಚ್ಚಾದರು.

“ಯಃಕಶ್ಚಿತ್ ನಲ್ಲಿ ನೀರು ಬಿಡೋ ಲೈನ್‌ಮನ್ನನ್ನ ಮದುವೆ ಆಗಬೇಕೊಂತ ಹಟ ಹಿಡಿದಿದ್ದೀಯಲ್ಲೆ, ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿಗೇನು ಹೇಳೋದು. ಇಂಜನೀರನ್ನೋ ಡಾಕ್ಟರನ್ನೋ ಮದುವೆಯಾಗೋದು ಬಿಟ್ಟು ಇದೇನು ನಿನ್ನ ಹುಚ್ಚಾಟ” ಎಂದು ತಮ್ಮ ಕಡೇ ಮಗಳು ಮಣಿ, ಹನುಮಂತ್ರಾಯನನ್ನೇ ಮದುವೆಯಾಗುವುದಾಗಿ ಪಟ್ಟು ಹಿಡಿದಾಗ ನೀಲಕಂಠಯ್ಯನವರು ಹಾರಾಡಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈಗ ಅವರು ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಬೀಗೋಪಚಾರವನ್ನು ಕಂಡು ಅವನ ಮುಸುಡಿಯ ಮೇಲೆ ಮುಗುಳ್ಳಗೆಯೊಂದು ತೇಲಿಹೋಯಿತು. ತಮ್ಮ ಕಿರೀಮಗಳು, ಮಣಿಯ ಆಯ್ಕೆ ಸುಖವಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದ ನೀಲಕಂಠಯ್ಯನವರು ಹನುಮಂತ್ರಾಯನನ್ನು ಗಂಡನ ನ್ನಾಗಿ ಆರಿಸಿಕೊಂಡ ಅವಳ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯನ್ನು ಮನದಲ್ಲೇ ಮೆಚ್ಚಿದರು.

ಪಾದಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿಸಿದ್ದು

“ನಾಡಿನ ಹೆದ್ದಾರಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲೇ ಕರ್ನಾಟಕ ಲೋಕೋಪಯೋಗಿ ಇಲಾಖೆ ಯವರು ಫಲಕಗಳ ಮೇಲೆ ‘ಕಲೋಇ’ ಅಂತ ಬರೆದಿರಾರಲ್ಲ ಅದನ್ನ ಇನ್ನು ಅರ್ಥಪೂರ್ಣವಾಗಿ ‘ಕಲಾಯಿ’ ಅಂತ ಬದಲಿಸ್ಕೊದು ಆಶ್ಚರ್ಯ ?”

“ವಿಮೋಚನೆ”

ಕಮಲಾ ರಾಮಸ್ವಾಮಿ

“ನೀನು ಯಾವಾಗಲೂ ಲೇಟು. ಆಗಲೇ ಒಂಭತ್ತಾಯಿತು. ನಡಿ ಬೇಗ”
ವಾಸಂತಿ ಚಡಪಡಿಸಿದಳು.

“ರೈಲು ಹತ್ತೂವರೆಗೆ, ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಟೈಮಿದೆ” ಚಪ್ಪಲಿ ಮೆಟ್ಟುತಾ
ಹೇಳಿದೆ.

“ಹೌದು, ಹೌದು ನಿನ್ನೂ ಆ ಕಾವೇರಿಗೂ ಕರೊಂಡು ಎಲ್ಲಿಗಾದ್ರೂ
ಹೋಗಬೇಕಾದ್ರೆ ಒಂದಿನ ಮುಂಚೆಯೇ ಇರಬೇಕು ಸ್ಟೇಷನ್ನಲ್ಲಿ ಕರ್ಮ”

ನಮ್ಮ ವಾಸಂತಿ Feminist ಸ್ತ್ರೀ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವಾದಿ. ಅಜೀವ ಬ್ರಹ್ಮಚಾರಿಣಿ,
ಮಹಿಳೆಯರ ಅಭ್ಯುದಯ, ಅವರ ಏಳಿಗೆ, ಕಲ್ಯಾಣಕ್ಕಾಗಿ ತನ್ನ ಬಾಳನ್ನು ಮುಡು
ಪಾಗಿಟ್ಟಿದ್ದಳು. ನಾವು ಅವಳ ಹಿಂದೆ ಹೊರಟಿದ್ದಾ ದೊಡ್ಡ ಬಳ್ಳಾಪುರಕ್ಕೆ. ಅಲ್ಲಿನ
ಮಹಿಳಾ ಸಮಾಜ ಹಾಗೂ ಹೆಣ್ಣು ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರೌಢಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ “ಮಹಿಳಾ
ಅಧ್ಯಯನ”ದ ಬಗ್ಗೆ ಭಾಷಣ ಮಾಡಲು ಕರೆದಿದ್ದರು. ನಾನೂ. ಕಾವೇರಿ
ಹೊರಟಿದ್ದು, ಭಾಷಣಕ್ಕಿಂತ interesting ಅಲ್ಲಿ ರೇಷ್ಮೆ ಸೀರೆ ಅಗ್ಗವಂತೆ, ಒಳ್ಳೆ
ವೆರ್ಟಿಟಿ, ಸೆಲೆಕ್ಷನ್ ಇರುತ್ತೆ ಅಂತ ಕೇಳಿದ್ದಿ. ಒಳ್ಳೆ ಚಾನ್ಸ್, ಒಂದು ದಿನ
ಗೆಳತಿಯರೊಂದಿಗೆ ಕಳೆದ ಹಾಗಾಗುತ್ತೆ ಅಂತ ಹೊರಟಿದ್ದೆವು.

ಸದ್ಯ ಕಾವೇರಿ ಬಾಗಿಲಲ್ಲೇ ನಿಂತಿದ್ದಳು. ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ ಸ್ಟೇಷನ್ನಿಗೆ ಬರುವ
ಹೊತ್ತಿಗೆ ರೈಲು ಬಂದೇ ಬಿಟ್ಟಿತು.

ನಾನು ಹೇಳ್ತೆ. ನಿಮ್ಮಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಕರಕೊಂಡು ಬರೋ ಹೊತ್ತೆ....
ಬೈಯೊಂಡು ಓಡಿದಳು ವಾಸಂತಿ. ನಾವೂ ಹಿಂದೆಯೇ ಓಡಿದೆವು.

ಟಿಕೆಟ್ ಕೊಂಡು ರೈಲು ಹತ್ತಿ “ಉಸ್ಸಪ್ಪಾ ಎಂದು ಕೂತೆವು. ಜನರ ಗದ್ದಲ,
ಹತ್ತುವವರು, ಇಳಿಯುವವರು, ಎಲ್ಲಾ ನೋಡುತ್ತಾ ಕುಳಿತೆ. ರೈಲು ಹೊರಡಲು

ಇನ್ನೂ ಐದು ನಿಮಿಷವಿತ್ತು. ಒಬ್ಬಾಕೆ ಗಡಿಬಿಡಿಯಿಂದ ಓಡಿ ಬಂದಳು. ಸುಮಾರು 24-25 ವರ್ಷದವಳಿರಬೇಕು. ಬಲು ಲಕ್ಷಣವಾಗಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ಬಡತನದ ಛಾಪು ಅವಳ ಉಡುಗೆ ತೊಡಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿತ್ತು. ತೇವೆ ಹಾಕಿದ ರವಿಕೆ, ಎಣ್ಣೆ ಕಾಣದ ಗುಂಗುರು ಕೂದಲನ್ನು ಹಾಗೆ ಜುಜಿ ಗಂಟು ಜಿಗಿದಿದ್ದಳು. ಹರಿದು ಹೊಲೆದು ಉಟ್ಟಿದ್ದ ಸೀರೆ, ಕೈಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕು ಗಾಜಿನ ಬಳೆ, ಕತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬರಿಯ ಕರಿಮಣಿ, ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಅಗಲವಾದ ಕುಂಕುಮ. ಬಂದವಳೇ ನಮ್ಮ ಡಬ್ಬಿಗೇ ಹತ್ತಿ ಎದುರು ಬೆಂಚಿನಲ್ಲಿ ಕೂತಳು. ಗಾಭರಿಯಿಂದ ಆ ಕಡೆ ಈ ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ನಾನು ಅವಳನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆ. ವಾಸಂತಿ ತನ್ನ Scriptನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಗಲಾಟೆ ಶುರುವಾಯಿತು.

ಒಬ್ಬ ಆಸಾಮಿ ಗೂಂಡಾ ತರಹ ಇದ್ದ. ಅವನ ವೀಸೆಯೋ ಕೆಂಗಣ್ಣೋ, ನೋಡಿದರೆ ಭಯವಾಗುವಂತಿದ್ದ ಕಟ್ಟು ಮಸ್ತಾದ ವ್ಯಕ್ತಿ. ಬಂದವನೇ ನಮ್ಮ ಡಬ್ಬಿಗೇ ಹತ್ತಿ ಕೂತ್ತಿದ್ದ ಆ ಬಡ ಹೆಣ್ಣಿನ ಜುಟ್ಟು ಹಿಡಿದ. ಯಾರ್ ಕೇಳಿ ಬಂದೆಯೇ. ಮನೆ ಹಾಳಿ! ಇಳಿ, ಮಾಡ್ತೀನಿ ನಿಂಗೇ" ಅಂತ ಎಳೆದ, ಆಕೆ ಕೊಸ ರಾಡಿದಳು ಅವನ ಕಡೆ ಇನ್ನಿಬ್ಬರು ಗಂಡಸರು ಗಾಡಿ ಹತ್ತಿದರು. "ಇಳಿಯದ್ಯಾ, ಹಂಗಲ್ಲಾ ಮನೆ ಬಿಟ್ಟು ಬರಬಾರ್ದು. ಗಂಡ ಹೆಂಡಿರ ಜಗಳ ಉಂಡು ಮಲ್ಗೋ ತಂಕ. ಇಳಿ, ಮರಿಯಣ್ಣನ ಕೋಪ ನಿಂಗೊತ್ತಿಲ್ವಾ" ಅಂದ್ರು, ಮುಟ್ಟೇಡ್ವೋ ನೀನು. ನಿನ್ನ ಚೆತ್ರಹಿಂಸೆ ಅನುಭವಿಸಿ ಸಾಕಾಯ್ತು. ಎಲ್ಲಾದ್ರೂ ಹೋಗಿ ಪ್ರಾಣ ನಾದ್ರೂ ಕಳೊತ್ತೀನಿ" ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಆಳ ಹತ್ತಿದಳು.

21ನೇ ಶತಮಾನಕ್ಕೆ ಕಾಲಿಡುತ್ತಿರುವ ನಮ್ಮ ದೇಶದ ಹೆಣ್ಣಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ! ಹೆಣ್ಣಿನ ಮೇಲೆ ನಡೆಯುವ ಅತ್ಯಾಚಾರ, ಅನ್ಯಾಯ, ಎಂದಿಗೆ ಕೊನೆಗಾಣುತ್ತೆ! "ಹೆಣ್ಣಿನ ಜಾಳು ಕಣ್ಣೀರು" ಅಂತ ಇದಕ್ಕೇ ಹೇಳೋದು, ಎತ್ತೆತ್ತಲೋ ಓಡಿತು ಹುಚ್ಚು ಮನಸ್ಸು. ಇದರಿಂದ ಎದು ವಿಮೋಚನೆ?

"ಬಿಡ್ತಾರೆ ನಿನ್ನ... ಮಗಳೆ! ಇಳಿಯೇ ನಿನ್ನ ಚರ್ಮ ಸುಲಿದುಬಿಡ್ತೀನೆ" ಬೇದೀಲಿ ಗಲಾಟೆ ಮಾಡ್ತೀಯಾ ಬಜಾರಿ" ಒಂದು ಏಟು ಹಾಕಿದ. ಕೂತಲ್ಲೇ ನಾನು ತತ್ತರಿಸಿದೆ. ಅವ ಅವಳನ್ನು ಗಾಡಿಯಿಂದ ಒದ್ದು ಇಳಿಸಿದ. ಹೊರಗೆ ಜನರೆಲ್ಲಾ ನಿಂತು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಗುಂಪು ಸೇರಿತು. ಒಬ್ಬನಾದರೂ ಒಂದು ಬಿಡಿಸಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲವರಂತೂ ಈ ಗಲಾಟೆನೇ enjoy ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದು.

ಆ ಹಗರಣ ನೋಡಿದ ತಕ್ಷಣ ವಾಸಂತಿ ಎದ್ದಳು. ಸೊಂಟಕ್ಕೆ ಸೆರಗು ಕಟ್ಟಿ ಆ ಹೆಣ್ಣು ಮಗಳನ್ನು ತನ್ನ ಕಡೆ ಎಳೆದುಕೊಂಡಳು. “ಏನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೀಯೋ ನೀನು! ಪಬ್ಲಿಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಹೆಂಗಸಿಗೆ ಹಿಂಸೆ ಮಾಡ್ತಾ ಇದ್ದೀಯಾ, ಕೈ ಎತ್ತುತ್ತೀಯಾ-ಬಾ ಮುಂದೆ, ನೋಡ್ತೀನಿ. ನಿನ್ನ ಪ್ರತಾಪಾನ ಹುಷಾರ್, ನಡಿ ಪೋಲಿಸ್ ಸ್ಟೇಷನ್ನಿಗೆ” ಅವಳ ಕೆಂಚು ಮುಖ, ಕೋಪದ ಕಿಡಿಗಳನ್ನು ಕಾರುತ್ತಿದ್ದ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಅವಕ್ಕಾದ. ಹಿಂದೆ ಸರಿದ.

ತಕ್ಷಣ ‘ಕಟ್’ ಎಂದು ಯಾರೋ ಕೂಗಿದಂತಾಯ್ತು. ಹ್ಯಾಟು ಕಪ್ಪು ಕನ್ನಡಕ ಧಾರಿ ವ್ಯಕ್ತಿಯೊಂದು ಮುಂದೆ ಬಂತು. ಬಂದ ವ್ಯಕ್ತಿ ಒಮ್ಮೆ ವಾಸಂತಿಯನ್ನು ಆಪಾದ ಮಸ್ತಕ ದೃಷ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿದ. ಆಮೇಲೆ ೬ಗಸದತ್ತ ತಲೆಯೆತ್ತಿ “ಓ ದೇವರೇ, ಟಿ. ವಿ. ಸೀರಿಯಲ್ ಪೂಟಿಂಗ್‌ಗೆ ವಿಘ್ನ ಬರದಿರಲಿ ಅಂತ ಎರಡೆರಡು ತೆಂಗಿನಕಾಯಿ ಒಡಿಸಿದ್ದೆ. ಈ ಸಮಾಜ ಸೇವಕಿಯರಿಂದ ಎಂದಿಗೆ ವಿಮೋಚನೆ! ಎಂದಿಗೆ ವಿಮೋಚನೆ!” ಅಂತ ಹೃದಯಾಂತರಾಳದಿಂದ ಕೂಗಿದ.

ರುಸ್ತುಂ ಬಚ್ಛಾ !

ರಾಗ ಹರಿದಂಗೆ ಬದುಕು ಸರೀತಿದ್ರೆ
ನಗೋದು ಸಲೀಸು ಅಚ್ಛಾ !

ಮುಟ್ಟಿದ್ದೆಲ್ಲಾನೂ ಉಲ್ಫಾ ನಿಂತಾಗ
ನಗೋವ್ವು ರುಸ್ತುವಾ ಬಚ್ಛಾ !

(ವೀಲರ್ ವಿಲ್ ಕಾಕ್ಸ್‌ನಂತೆ)

ರಾಮಿ

“ ಐಕಮ್ಯಾಂಡ್ ”

ಪ್ರಭಾ

ನಮ್ಮ ದೇಶದ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಿಗೆ ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರಜ್ಞೆಯೇ ರಕ್ತದ ಕಣಕಣಗಳಲ್ಲೂ ತುಂಬಿರುವುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಇತರೆ ಪ್ರಜ್ಞೆಗಳೇ ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಓದು ಬರಹಬಲ್ಲ ಪುಡಾರಿಗಳನ್ನು ಅರಿತ ಪ್ರಜೆಗಳು ಹೇಳುವುದುಂಟು. ಮರದ ಸ್ವಾಮಿಗಳು ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಿಗೆ ಧಾರ್ಮಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಇಲ್ಲ ಅಂತ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ; ಸಮಾಜ ಸೇವಕರು (ಇವರೇ ಮುಂದೆ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಾಗುವಂತಹವರು) ರಾಜಕೀಯ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಾಮಾಜಿಕ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಎಂಬೋದು ಪಂಜು ಹಿಡಿದು ಹುಡುಕಿದರೂ ಸಿಗುಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ನ್ಯಾಯಾದಿಪತಿಗಳು (ಅಂದರೆ ಕರೀಪೇಟುಗಳು) ಪುಡಾರಿಗಳಿಗೆ ನ್ಯಾಯಪ್ರಜ್ಞೆ ಇಲ್ಲ ಅಂದರೆ ನಮ್ಮ ಪಂಗಡದ ಸಾಹಿತಿಗಳು (ಅಂದರೆ ಬಂಡಾಯ ದಲಿತ ಬಲಿತ ನವ್ಯ ಸವ್ಯ, ಅಪಸವ್ಯಗಳು ಮುಂತಾದ ಪಂಥಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದ ಪಂಥಾನುಭವಿಗಳು) ಪುಡಾರಿಗಳಿಗೆ ಸಾಹಿತ್ಯಪ್ರಜ್ಞೆ ಇದ್ದದೇನೋ ಹೌದು ಎಂದು ಉಭಾಯಿಸುವುದುಂಟು ಆಗಾಗ್ಗೆ ಪುಡಿ ಹಾಸ್ಯ ಬರೆಯುವ (ಪುಡಿ ಹಾಸ್ಯ ಎಂದು ಏಕೆ ಹೇಳಿದೆನೆಂದರೆ ಹಾಸ್ಯ ಬರಹ ಒಂದು ಪುಟಕ್ಕೆ ಮೂರಬಾರದು ಅಂತ ತೀರ ಈಚೆಗೆ ನಮ್ಮ ಗಣ್ಯ ಸಂಪಾದಕರು ಹೇಳಿದ್ದರು) ಪುಡಿ ಹಾಸ್ಯ ಸಾಹಿತಿಗಳಂತೂ ಜನ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಿಗೆ ಹಾಸ್ಯ ಪ್ರಜ್ಞೆ 'ನಿಲ್' ಎಂದು ಕವನ ಕಟ್ಟಿ ಹಾಕಿ ಖುಷಿ ಪಡುವುದುಂಟು.

ಆದರೆ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಿಗೆ ಹಾಸ್ಯಪ್ರಜ್ಞೆ ಇಲ್ಲವೇ ? ಸೀರಿಯಸ್ಸಾಗಿ ಈ ವಿಷಯ ಕುರಿತು ಚಿಂತಿಸಿ ದಿನಪತ್ರಿಕೆ ಶೈಲಿ ಹುಡುಕಿದರೆ ಪಂಖಾನು ಪಂಖವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮಂತ್ರಿ ಪಂತ್ರಿ, ತಂತ್ರಿ, ಕಂತ್ರಿಗಳ ಹೇಳಿಕೆ ಎಷ್ಟು ಹಾಸ್ಯಮಯವಾಗಿರುತ್ತೆ ಅಂತ ಗಮನಿಸಿ ದ್ದೀರಾ ? ನಮ್ಮ ಗಣ್ಯ ರಾಜಕಾರಣಿ ಒಬ್ಬರು ಹೈಕಮ್ಯಾಂಡ್ ಬಗ್ಗೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದಾಗ ಏನು ಹೇಳಿದರು ಗೊತ್ತೇ ? 'ಹೈ ಕಮ್ಯಾಂಡ್ ? ವ್ಹೂಕಮ್ಯಾಂಡ್ ? ? ಐ ಕಮ್ಯಾಂಡ್ ! ಒಹುಪ : ಇವರೇ ನಮ್ಮ ಬಂಡಾಯ ಸಾಹಿತಿಗಳಿಗೆ 'ಹ'ಕಾರದ ಉಚ್ಚಾಟನೆಗೆ ಪ್ರೇರಕ ಮೂಲದೈವ ಎಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಮತ. ಈ ಐಕಮ್ಯಾಂಡ್ ಸಂಸ್ಕೃತಿ ನಮ್ಮ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಲ್ಲಿ ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ನೆಲೆ ಹೊಂದಿರುತ್ತೆ. 'ಸರ್ಕಾರ ಆಂದರೇನೋ ? ನಾನೇ ಸರ್ಕಾರ ನಾನು ಹೇಳಿದಂತೆ ಕೇಳಬೇಕಿ' ಎಂಬ ಹಿಟ್ಲರ್‌ನ ಮನೋಭಾವವನ್ನೂ ನಮ್ಮ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು ಹೊಂದಿರುತ್ತಾರೆ.

ಹನ್ನೆರಡು ಘಟ್ಟಗಳ ಸುತ್ತಲಿನ ಮರಗಳ ಎತ್ತರ ಜಾಸ್ತಿ ಇರೋದರಿಂದ ಮೋಡ ಅಲ್ಲಿ ಮಳೆ ಸುರಿಸಲಿಲ್ಲ ಅಂತ ಒಬ್ಬ ಸಚಿವರು ಕಂಡುಹಿಡಿದರಂತೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ್ದು. ಮೋಡ ಅಲ್ಲಿ ಮಳೆ ಸುರಿಸಲೇಬೇಕು ಅಂತ ಅಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಸುಲಭವಾದ ಉಪಾಯ ಮರಗಳ ಎತ್ತರವನ್ನು ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಲು ಮರಗಳ ತಲೆ ಕತ್ತರಿಸಿ ಎಂದು ಮರಗಳ ತಲೆ ಕತ್ತರಿಸೋದು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭ ಅಲ್ಲವಲ್ಲಾ ಸಾರ್' ಅಂತ ಯಾರೋ ಕ್ಷೇಪಿ ಹಾಕಿದರಂತೆ. ನಮ್ಮ ಸರ್ವಜ್ಞ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಕಣ್ಣು ರೆಪ್ಪೆ ಮಿಟುಕಿಸೋ ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗೂ ಪರಿಹಾರ ಕಂಡು ಹಿಡಿದುಬಿಟ್ಟರು. ತಲೆ ಕತ್ತರಿಸೋದು ಕಷ್ಟ ಆದರೆ ಒಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡೋಣಾರೀ, ಮರಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತು ನೆಲದ ಆಳವನ್ನು ಜಾಸ್ತಿ ಮಾಡಿ ಮತ್ತೆ ಮರಾನ ಅಲ್ಲೇ ಹುದುಗಿದರೆ ಆಯಿತು!' ಬಹುಶಃ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಈ ಸಲಹೆ ಯಿಂದಲೇ 'ಮರನೆಡಿ ಮರ' ಎಂಬ ಸರ್ಕಾರದ ಘೋಷಣೆ ಹೊರಟಿರಬೇಕು. ಸಿಗರೇಟಿನಿಂದ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಬರುತ್ತೆ ಎಂಬುವ ಸಿಂಪೋಜಿಯಂನ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆ ವಹಿಸಿದ ಒಬ್ಬ ಸಚಿವರು ಸಮಾರಂಭ ಪೂರ್ತಿ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಸಿಗರೇಟು ಕಚ್ಚಿ ಹಿಡಿದಿದ್ದರಂತೆ. 'ಇದೇನ್ಸಾರ್ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಬರೊ ಮಾತಾಡ್ತಾ ಸಿಗರೇಟು ಬಿಡಿ ಅನ್ನೋ ಚಳವಳಿ ನೀವೇ ಆರಂಭಿಸಬೇಕು. ಅದರಲ್ಲಿ...'ಅಂತ ಪ್ರಾಯೋಜಕರು ಕೈ ಹೊಸೆದರೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ನಕ್ಕು ಹೇಳಿದ್ದು 'ಅಲ್ಲರೀ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಮನುಷ್ಯರಿಗೇ ಮಾತ್ರ ರೀ ಬರೋದು. ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಿಗೆ ಅಲ್ಲೀ. ಈವರೆಗೆ ಯಾವುದೇ ರಾಜಕಾರಣಿಗೆ ಕ್ಯಾನ್ಸರ್ ಬಂದಿದ್ದು ಗೊತ್ತೇನೀ ? ...

ಮಂತ್ರಿಗಿರಿಗೆ ಸ್ಪರ್ಧೆ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದ. ಅಭ್ಯರ್ಥಿ ಹೇಳಿದ್ದು "ನನಗೆ ದೆಹಲಿ ಗೊತ್ತು ಏರ್‌ಪೋರ್ಟ್ ಇಲ್ಲೇದೂ ಗೊತ್ತು. ಅಲ್ಲೇದೂ ಗೊತ್ತು. ಅದರಿಂದ ನಾನೇ ಈ ಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ನೂರು ಪರ್ಸೆಂಟ್ ಫಿಟ್ಟು....

ನಮ್ಮ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು ಈಜುಕೊಳ ಉದ್ಘಾಟಿಸಲು ಈಜುಕೊಳದಲ್ಲಿ ಧುಮುಕಿ ಈಜು ಹೊಡೆದಾಗ, ಆಸ್ಪತ್ರೆ ಉದ್ಘಾಟಿಸಲು ಹೋದಾಗ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಸೇರಿ ಚಿಕಿತ್ಸೆ ಪಡೆದಾಗ, ಚಿತಾಗಾರ ಉದ್ಘಾಟಿಸಲು ಹೋಗಿ ಚಿತೆ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿ ಪೋಟೋಗೆ ಪೋಸ್ ನೀಡಿದಾಗ, ಕ್ರಿಕೆಟ್ ಆಡಲು ವ್ಯಾಡುಕಟ್ಟಿದಾಗ, ಗೋಲಿ ಆಡಲು ಚಿಕ್ಕ ಮಕ್ಕಳ ಬಳಿಸೇರಿ ಕ್ಯಾಪರಾ ಎದುರಿಸಿದಾಗ... ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಿಗೆ 'ಹಾಸ್ಯಪ್ರಜ್ಞೆ' ಇಲ್ಲ ಎಂದು ಯಾವುದೇ ನರಮನುಷ್ಯ ಹೇಳಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ? ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಇಡೀ ಪ್ರಪಂಚದ ನಗು ನಿಂತಿರುವುದೇ ನಮ್ಮ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳ ಮೇಲೆ ಎಂದು ನನ್ನ ನಂಬುಗೆ.

ಪ್ರಪಂಚದ ಯಾವುದೇ ದೇಶದ ಯಾವುದೇ ಭಾಷೆಯ ಯಾವುದೇ ನಗೆ ತರಿಸುವ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಓದಿ. ಅಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ರಾಜಕಾರಣಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗೇ ಇರುತ್ತಾನೆ! ಅದೇ ರೀತಿ ನಮ್ಮ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು ವ್ಯಕ್ತ ಚಿತ್ರಕಾರರಿಗೂ ಮತ್ತೂ ನಗೆ ವಿದಂಬನೆ ಗಾರರಿಗೂ ಆಗಿರುವಷ್ಟು ಗ್ರಾಸ ಮಾತಾವ ಹಾದ್ದೆ (ಅಂದರೆ ಟ್ರೇಡ್-ವೃತ್ತಿ) ಯಾವರೂ ಆಗೇ ಇಲ್ಲ ಎಂಬುದೂ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿಡಿ ಇಷ್ಟಲ್ಲಾ ಪ್ಲಸ್ ಅಂಶಗಳಿದ್ದೂ ರಾಜಕಾರಣಿಗೆ ಹಾಸ್ಯಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ನಿಲ್ ಎಂದು ಹಳಿಯುವ ನಮ್ಮ ವಿರುದ್ಧ ನಾಳೆ ರಾಜಕಾರಣಿಯ ಒಂದು ಮೆರವಣಿಗೆ ತೆಗೆದರೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಿಲ್ಲ! ರಾಜಕಾರಣಿಗಳ ಹಾಸ್ಯಪ್ರಜ್ಞೆಯನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಸಂಶೋಧನಾ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸಂಶೋಧಿಸಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ಬೆಳಕನ್ನು ಚೆಲ್ಲಬಹುದಲ್ಲದೇ ಒಂದು ಪೀ.ಎಚ್.ಡಿ. ಯನ್ನೂ ಪಡೆಯಬಹುದು ಎಂದೆನಿಸುತ್ತದೆ. ಅದೇ ರೀತಿ ನಮ್ಮ ಸೈಕಾಲಜಿಸ್ಟ್‌ಗಳು ರಾಜಕಾರಣಿಗಳ ಮೆದುಳು ಪರೀಕ್ಷೆ ನಡೆಸಬಹುದು. ಮೆದುಳು ಅಂದ ಕೂಡಲೇ ಒಂದು ಜೋಕು ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತೆ. ಹಿರಿಯ ಮುತ್ಸದ್ಧಿ ರಾಜಕಾರಣಿಯೊಬ್ಬರಿಗೆ ಮೆದುಳಿನ ರಕ್ತಸ್ರಾವ ಆಯಿತಂತೆ (ಇದಕ್ಕೆ ಸೆರೆಬ್ರಲ್ ಹ್ಯಾಮರೇಜ್ ಎಂದೇನೋ ಹೆಸರಿರಬೇಕು) ಇದನ್ನು ತಿಳಿದ ಈ ಹಿರಿಯ ರಾಜಕಾರಣಿಯ ಸ್ನೇಹಿತ ಹೋ ಆತನಿಗೆ ಮೆದುಳೂ ಇತ್ತೊ... ಎಂದು ಉದ್ಗರಿಸಿದರಂತೆ. ಇದೇ ಉದ್ಗಾರಗಳನ್ನು ರಾಜಕಾರಣಿಗಳಿಗೆ ಹೃದಯಾಘಾತವಾದಾಗ ಹರಿಸುವುದು ನನಗ ಗೊತ್ತು, ಅಂದಂತೆ ರಾಜಕಾರಣಿಗಳು ತಾವು ಹರಿಸುತ್ತಿರುವ ಹಾಸ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತೆಯೇ ಇಲ್ಲದೆ ಐ ಕಮ್ಯಾಂಡ್ ತತ್ವದಲ್ಲೇ ನಂಬಿಕೆ ಇರಿಸಿರುವ ಜನ. ಇವರ ಪೀಳಿಗೆ ಮುಂದಾವರೆ ಯಲಿ ಮತ್ತು ಜನರಿಗೆ ನಗಲು ಆಗಾಗ ಅವಕಾಶ ನೀಡುತ್ತಿರಲಿ ಎಂದು ನಾವು ಕಮ್ಯಾಂಡಿಸೋಣ !

ಆಷು (Ash-ಲು)

ನಮ್ಮೂರಿನ ಆಗ್ನನ್ ನಾಪು
ಅಂದರೆ ಪ್ರಕ್-ಆಶು
ಅವನೇನೇ ಬರೆದರು ಟ್ರಾಪು
ಆಗತ್ತ ನೋಡಿ ಸ್ಮಾಪು
ಯಾಕೆ ? ಬಿಕಾಪು
ಟ್ರಾವೇ ಇರಲಿ
ಸ್ಮಾವೇ ಇರಲಿ
ಇರುತ್ತದಲ್ಲ ಆಷು

-ಪ್ರಳಿ

..... ಗೆ

ರಾ. ಜ. ಸೀತಾರಾಮ್

ಸದಾ ನೆನೆಯುವೆ ನಿನ್ನ ಓ ಕನಸಿನ ಗೆಳತಿ
ಕಾಳಿದಾಸನಲ್ಲ ನಾನು, ಆದರೇನು
ಇಲ್ಲಿಹುದು ನನ್ನ ಮೇಘ ಸಂದೇಶ

ಬೆಳಗಿನ ಕುಳಿರಿನ ರೋಮಾಂಚದಲಿ
ಪಾರುವ ಗಿಳಿಗಳ ಚಿಲಿಪಿಲಿಯಲ್ಲಿ
ಶಿಶಿರದ ಬೆಚ್ಚನೆ ಎಳೆಬಿಸಿಲಲ್ಲಿ ...ಸದಾ...

ಹುಣಿವು ಚಂದ್ರನ ಬಿಳಿ ಬೆಳಕಲ್ಲಿ
ಚಿಣ್ಣರ ನಗುವಿನ ಇಂಚರದಲ್ಲಿ
ಕೊಳಲಿನ ಗಾನದ ಮಾಧುರ್ಯದಲಿ ...ಸದಾ...

ಹುಸಿಮುನಿಸಿನ ಕೆನ್ನೆಯ ಕೆಂಪಿನಲಿ
ಕಣ್ಣಂಚಿನ ಕುಡಿ ನೋಟದಲಿ
ಬಾಳನು ನಡೆಸುವ ನಿಷ್ಕೆಯಲಿಸದಾ....

ಪರ್ವೆಕ್ಸ್ ನೈಪು!

ಶಾಂತಾರಘು

ಜಯನಗರದ ಸೂಪರ್ ಬಜಾರಿನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬರ್ತಾಯಿದ್ದಾಗ, ರೇಖಾರಾವ್ ಸಿಕ್ಕಳು. ಅರೇರೇ! ಎಷ್ಟಿನ ಆಗೋಗಿತ್ತು ಅವಳನ್ನ ನೋಡಿ! ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಅವಳೇ ನಮಗೆಲ್ಲಾ ಲೀಡರ್. ಬಲೇ ವಾಚಾಳಿ, ಧೈರ್ಯಗಾತಿ! ಟೇಬಲ್ ಟೆನ್ನಿಸ್ ಚಾಂಪಿಯನ್. ವಿಮೆನ್ಸ್ ಲಿಬ್ಸ್‌ನ ಮಹಾಭಕ್ತೆ.

“ಹೆಂಗಸ್ತು ಸಂಸಾರಾ ಅನ್ನೋ ಸಂಕೋಲೆಯಿಂದ ಲಿಬರೇಟ್ ಆಗ್ಬೇಕು. ನಮ್ಮ ಕಾಲ ಮೇಲೇ ನಾವು ನಿಲ್ಲೇಕು. ನಮಗೂ ಪ್ರತ್ಯೇಕ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವಬೇಕು. Every woman must have a Career!” ಅಂತ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಬಿಸಿಬಿಸಿ ಭಾಷಣ ಬಿಗಿತಾ ಇದ್ದು.

ಅಂಥಾ ವ್ಯಮನ್ ಲಿಬ್ಬರ್ ರೇಖಾಗೆ ಯಾಕೋ ಬೇಗ ಮದುವೆ ಆಗ್ಬೋಯ್ತು. ಬೇಗ ಮಕ್ಕಳಾದ್ವು. ಬೇಗ ಬೆಳೆದು ಅವರವರ ಕೆಲಸ ಅವರವರು ನೋಡಿಕೊಂಡ್ರು. ರೇಖಾನ್ಮಾತ್ರಬೋರು ಹೊಡೆಯುತ್ತೇಂತ ಸಿಕ್ಕ ಬ್ಯಾಂಕಿಂಗ್ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಬರೆದು, ಯಾವುದೋ ಹರೋಹರಾ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಕ್ಲರ್ಕ್ ಆಗಿದ್ದೋಳು, ಈಗ ಮ್ಯಾನೇಜರ್. ಅಂದ್ರೆ-ಸಂಸಾರಾ ಅನ್ನೋ ಜೈಲಿನಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿರೋ ಸ್ವತಂತ್ರ ಹೆಂಗಸು.

“ಹಲೋ ರೇಖಾ ! ಹ್ಯಾಗಿದೀಯಾ ? ಹ್ಯಾಗಿದೆ ನಿನ್ನ ಟೇಬಲ್ ಟೆನ್ನಿಸ್ ? ” ಅಂದೆ. ಅಲ್ಲೇ ಕಾಂಪ್ಲೆಕ್ಸ್ ಮೆಟ್ಟಲ ಮೇಲೆ ಕೂತ್ತ್ವಿ.

ರೇಖಾ ‘ಬುಸ್’ ಅಂತ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಬಿಟ್ಟು. “ನಾನು ಟಿ ಟಿ. ಆಡೋದು ಬಿಟ್ಟು ಎಷ್ಟೋ ವರ್ಷಗಳಾದ್ವು. ಟೈಮೇ ಇಲ್ವ ಶಾಂತ, ಟಿ. ಟಿ. ಯಾಕೆ ? ಏನ್ಮಾಡೋಕೂ ಟೈಮಿಲ್ಲ” ಅಂದ್ವು.

“ಯಾಕೆ ? ಟಿ. ಟಿ. ಅಂದ್ರೆ ಪಂಚಪ್ರಾಣ ಅಲ್ವೆ ನಿಂಗಿ ?

“ಹೂಂ! ನಂಗಿ ಐಸ್ ಕ್ರೀಂ ಆಂದ್ರೂ ಪಂಚಪ್ರಾಣ. ಹಿರಣ್ಮಯ್ಯನವರ ಡ್ರಾಮಾ ನೋಡೋಕೂ ಪಂಚಪ್ರಾಣ. ಎಲ್ಲಾಗತ್ತೆ ಈ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಅವಾತ್ರದಲ್ಲಿ ?

“ಆರ್ಥವೇ ಆಗೊಲ್ವಲ್ಲ ? ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಗಂಟಲಾ ಹರ್ಮೋತಾಯಿದ್ದೆ— ಹೆಂಗಸು ಮನೇಲೇ ಕೂತಿರ್ಪಾರ್ರು. ಹೊರ ಪ್ರವೇಶಕ್ಕೆ ಕಾಲೆಡ್ಬೇಕು. ಕೂವ ಮಂಡೂಕಗಳ ಹಾಗಿರ್ಪಾರ್ರು— ಹಾಗೇ ಓಗೇ ಅಂತ ?”

“ಹೂಂ ! ಅನ್ನಾಯಿದ್ವೆ. ಅದ್ರೆ ಹಾಗಿರೋದ್ರಿಂದ ಬೆಂಗಳೂರು ಕ್ಲಬ್ಬಿನ ಸ್ಪೋರ್ಟ್ಸ್ ಡೇ, ಶಂಬೂಲಾ ಎಲ್ಲ ಶ್ಯಾಗ ಮಾಡ್ಬೇಕಾಗತ್ತೆ ಅಂತ ಗೊತ್ತಿರ್ಲಿಲ್ಲೆ !”

“ವ್ಹಾಟ್ ? ಶಂಬೂಲಾ ಮಿಸ್ ಮಾಡ್ಬಿಟ್ಕಾ ?” ಛೇ ! ಎಂಥಾ ಭಯಂಕರ ನಪ್ಪ !

“ಆವತ್ತು ಯಾವ್ದೋ ಹಾಳಾದ ಲೋನ್ ಮೇಳಾ ಅಂತ, ಬ್ಯಾಂಕಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕ ಸಿಕ್ಕವರ ಕೈಲಿ ಹೆಬ್ಬೆಟ್ಟು ಒತ್ತಿಸ್ತಾಯಿದ್ವೆ ಕಣೆ !”

“ಕೆರಿಯರ್ ವ್ಯಮನ್ ಅಂದ್ರೆ ಅಪ್ಪೆ ಬಿಡು !”

“ಈಗ ಲೈಫ್‌ನಲ್ಲಿ ನನ್ನಾಸೆ ಒಂದೆ. ಪಾಪ್‌ಕಾರ್ನ್ ತಿನ್ನಾ ಸುರೇಶ್ ಜತೆ “Backdraft” ಪಿಕ್ಚರ್ ನೋಡ್ಬೇಕು”

“ಯಾವತ್ತಾರ ಇಬ್ಬಾ ಹೋಗಿ ! ಯಾರ್ಬೇಡಾಂತಾರೆ ? ಯಾಕೆ, ಸಂಜೆ ಸುರೇಶ್ ಟಯರ್ನಾಗಿರ್ತಾರಾ ?

ಅವರ್ದೇನು ಧಾಡಿ ! ನಂಗೇ ಮನೇಗೆ ಹೋಗೋದ್ರಲ್ಲಿ ವಿಪರೀತ ಸುಸ್ತು ! ಸದ್ಯ ಒಂದು ಲೋಟ ನೆಸ್‌ಕೆಫೆ ಕುಡ್ಕೊಂಡು, ಕಾಲು ಚಾಚ್ಕೊಂಡು ಟಿ. ವೀ. ಲಿ ಕನ್ನಡ ಸೀರಿಯಲ್ “ಮನೆಗೊಬ್ಬ ಮೂದೇವಿ” ನೋಡೋಕೇ ನಂಗೇ ಇಷ್ಟ !”

“ ‘ಮೂದೇವಿ’ ಅಲ್ವೆ ! ಮಾದೇವಿ ! ನೋಡು ! ಯಾರಿದೆ Objection ?”

“ಆಗೊಲ್ಲ ! ರಾತ್ರಿ ರೊಟ್ಟಿ ಮಾಡ್ಬೇಕು. ಮನೆ ಕ್ಲೀನ್ ಮಾಡ್ಬೇಕು. ವಾಷಿಂಗ್ ಮೆಷಿನ್‌ಗೆ ಒಟ್ಟಿ ಹಾಕ್ಬೇಕು. ಮಾರನೇ ದಿನಕ್ಕೆ ತರಕಾರಿ ಹೆಚ್ಚೇಕು, ಸುರೇಶ್‌ಗೆ ಬಲು ಹೆಮ್ಮೆ. ಸ್ನೇಹಿತರ ಹತ್ರ ಕೊಚ್ಚೋಶಾ ಇರ್ತಾರೆ— ನನ್ ಹೆಂಡ್ತಿ ಥರಾ ಯಾರಿದಾರೆ ? ಸಕ್ಸೆಸ್ ಫುಲ್ ಕೆರಿಯರ್ ವ್ಯಮನ್ನು, ಪರ್ಫೆಕ್ಟ್ ಹೌಸ್ ವೈಫು-ಎರಡೂ-ಅಂತ”

“ಅಲ್ವೆ ಮತ್ತೆ ? ಮನೆ ಒಳಗೆ ಹೊರಗೆ ಎರಡೂ ಕಡೆ ತೂಗಿಸ್ಕೊಂಡು ಹೋಗ್ತೀಯಾ ಮತ್ತೆ !”

“ಮೂರು ಹೊತ್ತೂ ಇದೇ ಮಾತು ಅವರಗೆ ! ನನ್ ಹೆಂಡತಿ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಸಾವಿರಾರು ರೂಪಾಯಿ ಸಂಪಾದನೇನೂ ಮಾಡ್ತಾಳೆ ! ಮನೇಲಿ ದಿನಾ ನಂಗೆ ಬ್ರೇಕ್ ಫಾಸ್ಟ್ ಜತೆ ಮಲ್ಟಿವೈಟಮಿನ್ ಮಾತ್ರ, ಲಂಚ್‌ಬಾಕ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಎರಡು garlic pearls, ಸಂಜೆ ಕಾಫಿ ಜತೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಕಡೈಕಾಯಿ, ರಾತ್ರಿ ಬಿಸಿ ಹಾಲಲ್ಲಿ ಬೂಸ್ಟ್, ಇಷ್ಟೂ ಮರೀದೆ ಕೊಡ್ತಾಳೆ ! Avon Health Master Bikeನಲ್ಲಿ ದಿನಾ ಕಾಲು ಗಂಟೆ ಸೈಕಲ್ ಹೊಡೀತಾಳೆ. ಐ ಹ್ಯಾವ್ ಪರ್‌ಫೆಕ್ಟ್ ವೈಫ್ !” ಅಂತ ಜಂಬ ಹೊಡೊತ್ತಾಯಿರ್ತಾರೆ !

“ಇನ್ನೇನಮ್ಮ ಕಮ್ಮಿ ನಿಂಗಿ ? ”

“ನಂಗೆ ಎಷ್ಟೋ ದಿನಗಳಿಂದ ಒಂದಾಸೆ ಕಣೆ, ಶಾಂತಾ !

“ಏನಪ್ಪ ಅದು ? ”

ರೇಖಾ ಕಣ್ಣು ಮೇಲೆ ತೇಲಿಸಿದಳು. “ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎಂಟು ಗಂಟೆಗೆ ಎಳೆಕು. ಹತ್ತು ಗಂಟೆತನಕ ನೈಟೀಲೇ ಓಡಾಡ್ತಿರಬೇಕು. ಪ್ರೆಂಡ್ಸ್ ಜತೆ ಪ್ರೇಮಸಾಗರ ಕಲ್ಯಾಣಮಂಟಪದಲ್ಲಿ, ಗಾರ್ಡನ್ ಸೀರೆ ಸೇಲ್‌ಗೆ ಹೋಗಿ, ಐನೂರು ರೂಪಾಯಿ ಸೀರೇನ ಇನ್ನೂರು ರೂಪಾಯಿಗೆ ತೂಗೋಬೇಕು. ಹಾಗೇ ಕಾಪುತ್ ಹೋಟೆಲ್‌ಗೆ ನುಗ್ಗಿ, ನಾನ್ ಮತ್ತು ವೈನ್‌ಆಪಲ್ ಸಬ್ಜಿ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬ ತಿನ್ನಾ, ಬಾಯ್ತುಂಬಾ ಅವರಿವರ ಮನೆ ವಿಷ್ಯ ಗಾಸಿಪ್ ಮಾಡ್ಬೇಕು....

“ಒಳ್ಳೆ ಕನಸು ಕಣೆ ರೇಖಾ ! ಅಕ್ಕಿ ಮೇಲೆ ಆಸೆ, ನೆಂಟರ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿ ! ನಂಥರಾ Plain house wife ಆಗಿದ್ದ್ರೆ. ಹೀಗೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಬಹುದು ! ನಿಂಗಿ ಹ್ಯಾಗಾಗತ್ತೆ ? ಆದ್ರೂ ಏನಪ್ಪ ನಿನ್ನ ಗುನುಗು ? ನೀನು ಪೊದ್ದಿಂದ ಆಸೆವಟ್ಟು ಜೀವನಾನೇ ನಿಂಗಿ ಸಿಕ್ಕಲ್ಲ !” “ಶಾಂತಾ ! (ನಿಟ್ಟುಸಿರು) ಆಡಿಟಿಂಗ್ ದಿನ, ಬ್ಯಾಂಕಿಗೆ ಬಂದು, ಉಟಕ್ಕೂ ಪರಸೊತ್ತಿಲ್ಲದ ಪರದಾಟ ನೋಡು ! ಎರಡ್ಡಿನ ಸರ್ಕಾರಿ ರಜ ಆದ್ಮೇಲೆ, ಮೂರ್ದೇ ದಿನ ಪೆನ್ಷನ್ ವೇಮೆಂಟ್ ದಿನಾನೂ ಆಗಿರ್ದೇಕು.. ಒಂದು ನೋಡು ನಮ್ಮ ಆವಸ್ಥೇನ... ಆ Work load ಮುಂದೆ, ಮುಸಾರೆ ತಿಕ್ಕೋದು, ಕಸ ಬಳಿಯೋದು ಇವೆಲ್ಲ ಯಾವ ಲೆಕ್ಕ ? ”

“ಸರಿ ಹೋಯ್ತು ಕಣೆ ! ನಾನೇನೋ ಅಂದೊಂಡಿದ್ದೆ ! ಕೆರಿಯರ್ ಪುಮನ್ ಅಂದ್ರೆ, ಆಫೀಸಲ್ಲೂ ಎಲ್ಲೂ ಅವಳ Egoನ ಬೂಸ್ಟ್ ಮಾಡ್ತಾನೇ ಇರ್ತಾರೆ !

ಮನೇಗೆ ಬಂದ್ರೆ, ಪಾಪ, ದಿನವಿಡೀ ದುಡ್ಡೊಂಡು ಬುದಿದಾಳೆ' ಅಂತ ಗಂಡ ಮುಚ್ಚಟೆ ಮಾಡ್ತಾನೇ ಇರ್ತಾನೆ! ನಿಮ್ಮೇನು ಮನೇಲೂ ಮಜಾ, ಆಫೀಸಲ್ಲೂ ಮಜಾ, ಅಂತ!

ರೇಖಾ ಮತ್ತೆ ಸ್ಪೀಂ ಎಂಜಿನ್ ಥರಾ ಉಸಿರುಬಿಟ್ಟಳು. "ಆಯೋ! ಕೇಳಿಲ್ವೆ? 'ಆಳು ನೋಡಿದ್ರೆ ಆಕಾರ, ಬಾಳು ನೋಡಿದ್ರೆ ಬಡಕೊಂಡ್ರು ಅಂತ ಉಬ್ಬೀವಿ ಅಂತ ಆಫೀಸಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ನಮ್ಮ ego ಬೂಸ್ಟ್ ಮಾಡೋ ಪಾಪಕ್ಕೇ ಹೋಗೊಲ್ಲ. ಮನೇಗೆ ಬಂದ್ರೆ ಗಂಡ ಮುಚ್ಚಟೆನೂ ಮಾಡೊಲ್ಲ. ಮುದೂ ಮಾಡೊಲ್ಲ. ಸ್ನೇಹಿತರ ಮುಂದೆ ಪರ್‌ಫೆಕ್ಟ್ ವೈಫು ಅಂತ ಕೊಚ್ಚೋತಾಯಿರೋ ಬಡಾಯಿ, ನಿಜವಾಗೋದು ಹ್ಯಾಗೆ? ಅದಕ್ಕೇ ಮನೇಲೂ ಎಲ್ಲಾ ಕೆಲ್ಸಾನೂ ನಂಗೇ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ! ಇದೊಂಥರಾ ಗಂಡಸರ ಉಪಾಯ ಇದ್ರೂ ಇರಬಹುದು!"

ಪರ್‌ಫೆಕ್ಟ್ ವೈಫಿನ ಪರದಾಟ ನೋಡಿ ಪರಿತಾಪವಾಯ್ತು. ಏನು ಮಾಡೋದು? ಎಲ್ಲಾ ಸಿಗ್ನೇಕು ಆಂದ್ರೆ ಒಗುತ್ಕೆ? ನಾಯಿ ಇದ್ದಾಗ ಕಲ್ಲಿಲ್ಲ. ಕಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ನಾಯಿ ಇಲ್ಲ!

"ಹೋಗ್ಲಿ ಬಿಡೆ. ಕಾಂತಿ ಸ್ಟೇಟ್ ಸ್ಕಾಲರ್ಷಿಪ್ ಒಂದು ಲೋಟ ಬಡಾಯಿ ಹಾಲಾದ್ರೂ ಕುಡಿಯೋಣ ಬಾ" ಅಂತ ಎದ್ದೆ.

ಕವಿ ಮಗ ಅಪ್ಪನಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದು

ಹೊಡೀಬೇಡಿ ಹೊಡೀಬೇಡಿ

ಹುಣಸೆ ಬರಲಿಂದ

ಮಾತಾಡೊಲ್ಲ ಪದ್ಯದಲ್ಲಿ

ಇನ್ನು ಮೇಲಿಂದ.

-ಪ್ರಳಿ

ಲೀಲಾ

ಶಿವ

ನಮ್ಮ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಕ್ಷೇತ್ರದ ಕಾಮತ್ ಹೋಟೆಲು ನಮಗೆಲ್ಲಾ Watering Hole ಇದ್ದ ಹಾಗೆ. ಬೆಳಗಿನ ಕೆಲಸ ಎಲ್ಲಾ ಒಂದು ರೌಂಡ್ ಮುಗಿಸಿ, ಹನ್ನೆಂದೂವರೆ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕಾಮತ್ ಹೋಟೆಲಿಗೆ ಟೀ ಕುಡಿಯುಕ್ಕೆ ಹೋಗೋದು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಪರಿಪಾಠ. ಮೊನ್ನೆ ಹೀಗೆ ಟೀ ಕುಡೀತಾ ಕೂತಿದ್ದಾಗ ವ್ಯಾಸ ಬಂದ.

“ಏನೋ ವ್ಯಾಸ, ಒಂದು ವಾರದಿಂದ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಬಿಸಿನೆಸ್ ಟ್ರಿಪ್ ಹೋಗಿದ್ದೋ ಹೇಗೆ?” ಅಂತ ಕುಶಲ ವಿಚಾರಿಸಿದ.

“ಬಿಸಿನೆಸ್ನೂ ಇಲ್ಲ ಒಂದೂ ಇಲ್ಲ. ಮಣಿಪಾಲಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಇವತ್ತು ಬೆಳಗ್ಗೆ ತಾನೇ ಬಂದೆ ಅಷ್ಟೆ” ಅಂದ ವ್ಯಾಸ.

“ಒಂದು ವಾರ ಮಣಿಪಾಲದಲ್ಲಿ ಕೂತು ಏನ್ನಾಡ್ತಾ ಇದ್ದೋ. ಅರುಣ ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದಾನೆ ತಾನೆ?”

“ಅರುಣನ್ನ ನೋಡುಕ್ಕೇ ಹೋಗಿದ್ದೆ ಕಣೋ. ಹೋದ ವಾರ ಅರುಣ ಫೋನ್ ಮಾಡಿದ್ದ. ನೂರ ಒಂದು ಜ್ವರ ಇದೆ. ಡಾಕ್ಟರ್ ಪಾಲೇರಿಯಾ ಅಂತ ಹೇಳ್ತಿದಾರೆ ಬಾ ಅಂತ. ನಾನೂ ಎದ್ದೋ ಬಿದ್ದೋ ಅಂತ ಓಡಿಹೋದೆ. ಮಣಿ ಪಾಲ ಸೇರಿದ ಮೇಲೆ ಅರುಣನ್ನೂ ಹಾಸ್ಟೆಲಿನಿಂದ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿನ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಹೋದೆ. ಅಪನನ್ನು ನೋಡಿದ ಡಾಕ್ಟರು ಇಂಟರ್ನ್. ಎಳೇ ವೈದ್ಯ. ಚಿಗುರು ಮೋಸೆ ಗರಿ ಗರಿ ಬಿಳೀ ಕೋಟು. ಹೆಸರು ಡಾ|| ಕೋಷಿ ಅಂತ ಕರೀ ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಪಟ್ಟಿ ಮೇಲೆ ಬಿಳೀ ಅಕ್ಷರಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದಿತ್ತು.

‘ಏನು ಡಾಕ್ಟ್ರಿ, ನಮ್ಮ ಹುಡುಗನಿಗೆ ಎರಡು ದಿನಗಳಿಂದ ವಿಪರೀತ ಜ್ವರ. ಗಂಟಲು ನೋವು. ಬರೀ ಸಾಲ್ಟ್ ಗಾರ್ಗಲ್ ಮಾಡು ಅಂತ ಒರೆದಿದ್ದೀರಲ್ಲ. ಅಂತ ಕೇಳಿದ. ಅವ ಎನಂದ ಗೊತ್ತೇ ?

“ಏನಂದ ?

“ಇಲ್ಲಾ ಸಾರ್ ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ದುಡುಕಿ ಔಷಧಿ ಕೊಡಬಾರದು ಮೊದಲು ಮಲೇರಿಯಾ ಇವೆಯಾ ಅಂತ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಅದಕ್ಕೇ ನಿನ್ನೇನೇ ರಕ್ತದ ಸ್ಕ್ರಾಂಪಲ್ ತಗೊಂಡು ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಕಳಿಸಿದ್ದೇನೆ. ನಾಳೆ ರಿಸಲ್ಟ್ ಬರಬಹುದು. ಆಮೇಲೆ ಮುಂದಿನ ಕ್ರಮ” ಅಂದ.

‘ಮಲೇರಿಯಾ ಇಲ್ಲ ಅಂತ ಗೊತ್ತಾದ ಮೇಲೆ ಏನುಮಾಡೋಣ?’ ಅಂತ ಕೇಳಿದೆ.

‘ಆಮೇಲೆ ಟೈಫಾಯ್ಡ್ ಇವೆಯಾ ಅಂತ ಪರೀಕ್ಷೆ ಮಾಡೋಣ’ ಅಂದ.

“ಇದ್ಯಾಕೋ ಸರಿ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ” ಅಂದೊಂದು ಅರುಣನ್ ಒಬ್ಬ ಹಿರಿಯ ಖಾಸಗಿ ಡಾಕ್ಟರ್ ಹತ್ತಿರ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಔಷಧ ಕೊಡಿಸಿದೆ. ಎರಡು ದಿನದಲ್ಲಿ ಗುಣವಾಗಿ ಅರುಣ ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಹೋಗುಕ್ಕೆ ಶುರು ಮಾಡಿದ”

“ಮತ್ತೆ ವಾರಪೂರ್ತಿ ಅಲ್ಲೇ ಯಾಕೆ ಕೂತಿದ್ದೆ ? ”

“ಅವನ್ನೇ ಹೇಳ್ತೀನಿ ಕೇಳು. ಬೆಂಗಳೂರಿನಿಂದ ಹೊರಡ್ತಾನೇ. ಕಾರ್ಖಾನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಾರ ಬರುಲ್ಲ ನೀವೇ ನೋಡೋಳ್ಳಿ ಅಂತ ಹೇಳಿ ಹೋಗಿದ್ದೆ. ಉಷಾ ಕೂಡ ಮಗೂಗೆ ಪೂರ್ತಿ ವಾಶಿ ಆಗೋ ವರ್ಗೂ ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದು ಬನ್ನಿ ಅಂತ ಆಜ್ಞಾಪಿಸಿದ್ದಳು. ಸಾಲಗಾರರ ಕಾಟ, ಹೆಂಡ್ತೀ ಕಾಟ ಎರಡೂನೂ ಒಂದೇ ಏಟಿಗೆ ತಪ್ಪೊ ಹಾಗಿದ್ದೆ ಇಲ್ಲೇ ಯಾಕೆ ಠಿಕಾಣ ಹಾಕಬಾರದು ಅಂತ ಒಂದು Inspired Thought ಹೊಳೆತು. ಅಲ್ಲೇ ಇದ್ದಿಟ್ಟೆ” ಅಂದ ವ್ಯಾಸ.

“ಒಂದು ವಾರ ಆ ಕೊಂಪೇಲಿ ಹೇಗೆ ಕಳೆದೋ ಮಹರಾಯ ? ಬೇಜಾರಾಗ್ಗಿಲ್ಲ ? ”

“ಆಗ್ನಿತೇನೋ ! ಆದ್ರೆ “ಲೀಲಾ” ಸಿಕ್ಕಿದ್ದೇಲೆ ಕಾಲ ಹೋಗಿದ್ದೇ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲ” ಅಂದು ಅರ್ಥಗರ್ಭಿತವಾಗಿ ನಕ್ಕ.

ನನಗೆ ರೇಗಿತು. ವ್ಯಾಸ ಅಂಥೋನಲ್ಲ ಅಂದೊಂಡಿದ್ದೆ.

“ನಾಚ್ಗೆ ಆಗೋಲ್ವೇನೋ, ಈ ವಯಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಿನಗೇನ್ಬಂತೋ ಕೇಡು” ಅಂತ ದಬಾಯಿಸಿದೆ.

“ಕೋಪಿಸ್ಕೊಬೇಡ ಶಿವು. ನಮ್ಮವಿ ನೋಡಿ ಯಾವ ಲೀಲಾ ಬರ್ತಾಳೋ ! ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದು ಪಿರೊಸಿಗ್ ಬರ್ದಿರೋ “ಲೀಲಾ” ಅನ್ನೋ ಪುಸ್ತಕದ ವಿಷಯ. ಪಿರೊಸಿಗ್ ಗೊತ್ತು ತಾನೆ. Zen and the Art of Motor Cycle maintenance ಬರೋನು”

ಆಹಾ Zen ! ಹದಿನೈದು ವರ್ಷದ ಹಿಂದಿನ ವಾತು. ಆಗತಾನೇ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಕೈಗಾರಿಕಾ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಕೈ ಸುಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಶುಭ ಕಾರ್ಯಾರಂಭ ನಡೆಸಿದ್ದ ದಿನಗಳು. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದ ಹಾಗೆ ಒಂದು ದಿನ ವ್ಯಾಸ ಬಂದು (ಆಗ ಅವನ ಹತ್ರ ಒಂದು ಜಾವ ಇತ್ತು) ನನ್ನ ಮೋಟಾರ್ ಸೈಕಲ್‌ನ ರಿಪೇರಿ ಮಾಡ್ಕೊಂಡೇ ನಾನು ದೈವ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರ ಪಡೀತೀನಿ ಅಂತ ಒಂದು ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಟ್ಟ. ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ Zen ಪುಸ್ತಕಾನ ಅವನು ಆಗತಾನೇ ಓದಿ ಮುಗಿಸಿದ್ದ ಅಂತ ಆಮೇಲೆ ತಿಳಿಯಿತು. ಇಷ್ಟು ವರ್ಷ ಆದ ಮೇಲೆ ಆ ಪಿರೊಸಿಗ್ ಮಹಾಶಯ ಇನ್ನೊಂದು ಪುಸ್ತಕ ಬರ್ದಿದಾನ್ಯೆ !

“ಅದೆಂಥಾದ್ದೋ “ಲೀಲಾ” ? ಇಂಡಿಯನ್ ಥೀಮ್ ಮೇಲೆ ಒರ್ದಿದಾ ನೇನು ? ನಾವೆಲ್ಲೋ? ಏನು ಕಥೆ ?”

“ಇಂಡಿಯನ್ ಥೀಮ್ ಅಂತೇನೂ ಅಲ್ಲ. ನಾವೆಲ್ಲಂತಾನೂ ಹೇಳೋಹಾಗಿಲ್ಲ. ಆದ್ರೆ ಪುಸ್ತಕ ಓದ್ತಾ.... ಓಹ್ ಅದೊಂದು ಸುಂದರ ಅನುಭವ ಶಿವು. ಕಥಾನಾಯಕ ಫೀಡ್ರಸ್ ಒಂದು ಮೋಟಾರ್ ದೋಣಿ ತಗೊಂಡು ಹಡ್ಸನ್ ನದೀ ಮೇಲೆ ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್‌ಗೆ ಯಾತ್ರೆ ಹೊರಡ್ತಾನೆ. ದಾರೀಲಿ ಲೀಲಾ ಇವನ ನಾವೆ ಏರಿ ಸಹ ಯಾತ್ರಿಣಿ ಆಗ್ತಾಳೆ. ಲೀಲಾ ಹುಚ್ಚಿ. ಫೀಡ್ರಸ್ ಕೂಡ ಹಿಂದೆ ಮೆಂಟಲ್ ಹಾಸ್ಪಿಟಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಬಂದೋನೇ. ಮಾಜಿ ಹುಚ್ಚಿ ಫೀಡ್ರಸ್, ಹುಚ್ಚಿ ಲೀಲಾ ಕೂಡನೆ ನ್ಯೂಯಾರ್ಕ್‌ಗೆ ನಾವೆಯಲ್ಲಿ ಯಾತ್ರೆ ಮಾಡೋದೇ ಕಥಾವಸ್ತು”

“ಅಪ್ಪೇನೇ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕಕ್ಕೆ ಅಗೋ ಅಷ್ಟು ಸಾಮಗ್ರಿ ಹೇಗೆ ತಂದಿದಾನೆ ? ”

“ಅಲ್ಲೇ ಇರೋದು ಶಿವು ಪಿರೊಸಿಗ್‌ನ ಚಮತ್ಕಾರ. Zenನಂತೆಯೇ ಬಾರಿ ಬಾರಿಗೂ ಒಂದು ಛಟೂಕೆ ತಂದು ಓದುಗರನ್ನ ಬೇರೆ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ತಾರ್ಕಿಕ ಲೋಕಕ್ಕೆ ಕರೆದೊಯ್ಯುವುದು ಈ ಪುಸ್ತಕದ ಶೈಲಿ. ಛಟೂಕೆ ಅಂದ್ರೆ ಗೊತ್ತಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಹರಿಕಥೆ ದಾಸರು, ಕಥೆ-ಆದರಲ್ಲೊಂದು ಉಪಕಥೆ ಇನ್ನೊಂದು ಉಪಕಥೆ ಹಾಗೆ ಒಂದು ಪ್ರಸಂಗಾನ ಗಂಟೆ ಗಟ್ಟಲೆ ಬೆಳೆಸುತ್ತೆ ಹಾಗೇ. ಆದ್ರೆ ಇಲ್ಲಿ

ಉಪಕಥೆ ಒದ್ದು ಯಾವುದೊಂದು ವಿಷಯಾನ ತಗೊಂಡು ತರ್ಕಬದ್ಧವಾಗಿ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆ ಮಾಡ್ತಾನೆ ಫೀಡ್ರಸ್”

“ಎಂಥ ವಿಷಯ ?

“ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮೌಲ್ಯಗಳು. ಲೋಕದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೇದು ಕೆಟ್ಟದ್ದು ಅನ್ನೋದು ಹೇಗೆ ಬಂತು. ಯಾವುದು ಒಳ್ಳೇದು. ಯಾವುದು ಕೆಟ್ಟದ್ದು ಅಂತ ಯಾರು ಹೇಗೆ ನಿರ್ಧರಿಸೋದು. ಇನ್ನೂ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈ ಒಳ್ಳೇದು ಅನ್ನೋದು ಬರೀ ನಮ್ಮ ಆಳ ಮನಸ್ಸಿನ ಕಲ್ಪನೆಯೋ ಅಥವಾ ಅದಕ್ಕೆ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನೂ ಮೀರಿದ ಒಂದು ಬಾಹ್ಯ ಅಸ್ತಿತ್ವ ಇದೆಯೋ ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ವಿವರವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸ್ತಾನೆ ಫೀಡ್ರಸ್”

“ಅವ್ವರಿ, ಆದ್ರೆ ಹುಚ್ಚೀನ ಯಾಕೆ ತಂದ ಕಥೆಲಿ ? ”

“ಹುಚ್ಚಿನ ಬಗ್ಗೆ ಫೀಡ್ರಸ್‌ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯಾನೇ ಬೇರೆ. ಹುಚ್ಚು ಅನ್ನೋದನ್ನು ಒಳಗಿನಿಂದ ನೋಡಿರೋನು ಅವನು. ಹೊರಗಿನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ತಾಳಲಾರದ ಭಾರ ಹೇರಿದಾಗ, ಮನಸ್ಸು ತನ್ನನ್ನು ಕಾಪಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ತಾನೇ ಸೃಷ್ಟಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹೊಸ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಸಮಾಜ ಹುಚ್ಚು ಅಂತ ಕರೆಯುತ್ತೆ ಅಂತಾನೆ ಫೀಡ್ರಸ್. ಒಂದು ಪ್ರಸಂಗ. ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ತೇಲುತ್ತಿದ್ದ ಒಂದು ಬಡಕಲು ಪ್ಲಾಸ್ಟಿಕ್ ಬೊಂಬೆಯನ್ನು ಲೀಲಾ ಆರಿಸಿ ತೆಗೆದು ಶಾಲು ಹೊದ್ದಿಸಿ, ತೊಡೆಯ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿಸಿಕೊಂಡು ಆರೈಕೆ ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾಳೆ. ತನ್ನ ಸತ್ತ ಮಗುವಿನ ಪ್ರತೀಕವಲ್ಲ ಅದು. ಹೊರಗಿನವರಿಗೆ ಅದು ಪ್ರತೀಕದಂತೆ ಕಾಣ ಬಹುದು. ಅವಳಿಗೆ ಅದು ತನ್ನ ಜೀವಂತ ಮಗು. ಆ ಮಗುವಿನೊಂದಿಗಿನ ಲೋಕ ಲೀಲಾಳ ಸಮಸ್ತ ಲೋಕ.

ಲೀಲಾಳ ಪಾಲಿಗೆ ಆ ಬೊಂಬೆ-ತನ್ನ ಮಾನಸಿಕ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯವನ್ನು ಕಾಪಾಡಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಸಹಾಯ ಮಾಡುವ ದೇವರು, ಸಾವಿರ ಜನ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಈ ರೀತಿ ಒಂದು ಬೊಂಬೆಗೆ ಮೊರೆ ಹೊಕ್ಕರೆ ಅದು ಪಂಜುರ್ಲಿ ಭೂತವಾಗುತ್ತದೆ. ಲಕ್ಷ ಜನಕ್ಕೆ ಬೊಂಬೆ ಸಾಂತ್ವನ ನೀಡಿದರೆ ಅದು ಉಡುಪಿ ಕೃಷ್ಣನಾಗುತ್ತದೆ. ಹಾಗೆ ನೋಡಿದರೆ ಲೀಲಾ ಒಬ್ಬ ಮತ ಸ್ಥಾಪಕಿ. ಅವಳ ಮತಾನುಯಾಯಿಗಳ ಸಂಖ್ಯೆ ಒಂದು ಇರಬಹುದು. ಆದ ವಾತ್ಸರ್ಯ ಅವಳ ಮನಸ್ಸಿನ ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕ ಹೋರಾಟ ಬೇರೆ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಅನ್ನುತ್ತಾನೆ ಫೀಡ್ರಸ್. ಹುಚ್ಚಿನ ಬಗ್ಗೆ ಫೀಡ್ರಸ್‌ನ ಅನಿಸಿಕೆಗಳು ಬಹಳ ಹೃದಯ ಸ್ಪರ್ಶಿಯಾಗಿವೆ ಶಿವು. ಇನ್ನೊಂದು ಕಡೆ ತನ್ನ ಹಿಂದಿನ ಪುಸ್ತಕ Zen ನ ಚಿತ್ರೀಕರಣದ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ.

“Zen ಪುಸ್ತಕದ ಕಥಾವಸ್ತು ಮನನಸಿಕ ಅಸ್ವಸ್ಥತೆ. ಅಲ್ಲ ಅಲ್ಲ ಅಸ್ವಸ್ಥ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಮನನಸಿಕ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯವನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಹೋರಾಟ. ಸಿನಿಮಾದಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಹೇಗೆ ಪ್ರತಿಬಿಂಬಿಸೋದು ಅನ್ನೋದೇ ದೊಡ್ಡ ಪ್ರಶ್ನೆ. ಸಿನಿಮಾ ನೋಡು ತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಹಠಾತ್ತನೆ ಚಿತ್ರ ಮಂದಿರದ ಮಾಡು, ನೆಲ ಎಲ್ಲಾ ಮಾಯವಾಗಿ ದೂರದ ಕವ್ವು ಅಂತರಾಳವೊಂದರಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ಕುಳಿತು ಸಿನಿಮಾ ನೋಡು ವಂತಾಗಬೇಕು. ಸುತ್ತೆಲ್ಲವೂ ಶೂನ್ಯ. ಚಿತ್ರವೊಂದೇ ಅನುಭವ ವೇದ್ಯ. ಚಿತ್ರ ನಿಂತರೆ ಸಕಲವೂ ಅದೃಶ್ಯ. ಹಾಗಾಗಿ ಬದುಕಲೇಬೇಕೆಂಬ ಬೃಹತ್ ಆಶೆಯಿಂದ ಹರದಿಂದ, ಹೆದರಿಕೆಯಿಂದ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ತದೇಕ ಚಿತ್ತದಿಂದ ಚಿತ್ರ ನೋಡುವಂತಾ ದರೆ ಆಗ ಅವರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಹುಚ್ಚಿನ ಅನುಭವವಾದೀತು” ಅನ್ನುತ್ತಾನೆ ಫೀಡ್ರಸ್”

“ಅದೇನೋ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಅಂದ್ಯಲ್ಲಾ ವ್ಯಾಸ, ಫೀಡ್ರಸ್ ಏನ್ನೇಳಾನೆ ಆ ಬಗ್ಗೆ ?

“ಇಡೀ ಪುಸ್ತಕಾನೇ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಶಿವು, ಮೌಲ್ಯಗಳು ನಾಲ್ಕು ಹಂತದಲ್ಲಿ ರುತ್ನೆ ಅಂತಾನೆ. ಅಜೈವಿಕ, ಜೈವಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಹಾಗೂ ಬೌದ್ಧಿಕ ಅಂತ ನಾಲ್ಕು ಗುಂಪುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತಾಡ್ತಾನೆ ಅವ್ವು. ಸಾಮಾಜಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಉದಾಹರಿಸೋದಾದ್ರೆ ನಮ್ಮ ದೈನಂದಿನ ಜೀವನಾನೆಲ್ಲಾ ಎರಡು ಬಗೆಯ ಮೌಲ್ಯ ಗಳು ಆದರಿಸಿಕೊಂಡಿರುತ್ವೆ.

ಹುಟ್ಟಿದಾಗಿನಿಂದ ಸ್ಥಾಯಿ ಮೌಲ್ಯಗಳು ನಮ್ಮನ್ನ ಸುತ್ತುವರಿದಿರುತ್ವೆ. ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕು ಪಾಠ ಓದಬೇಕು. ತಂದೆ ತಾಯಿ ಹೇಳಿದ ಹಾಗೆ ಕೇಳಬೇಕು. ಫೇಲಾದರೆ ದುಃಖ ಪಡಬೇಕು. ಪಾಸಾದರೆ ಐಸ್ ಕ್ರೀಂ ತಿನ್ನಬೇಕು. ನೌಕರಿ ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕು. ಮದುವೆ ಆದ್ರೆ ಸ್ವರ್ಗ ಅಂತ ಭ್ರಾಂತಿ ಪಡಬೇಕು. ಹೆಂಡ್ತಿಗೆ ಬ್ರಾ, ಖರೀದಿಸ್ಬೇಕು, ಗಂಡನಿಗೆ ಟೈ ಖರೀದಿಸ್ಬೇಕು, ಮಕ್ಕಳನ್ನ ಪಡೆಯಬೇಕು, ಪುನಃ ಆ ಮಕ್ಕಳನ್ನ ಇದೇ ಸ್ಥಾಯಿಮೌಲ್ಯಗಳ ಚಕ್ರದಲ್ಲಿ ಯಶಸ್ವಿ ಯಾಗಿ ಸಿಲುಕಿಸಿ ಬಿಡಬೇಕು. ಇನ್ನು ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳೋ ದಾದ್ರೆ. “ಮೃದಂಗ ಕಲಿಯಬೇಕೆಂದು ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದ ಆಶೆಯಿತ್ತು. ಯಾರೂ ಅದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ” ಅಂತ ಮೊಮ್ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಕೊರಗಿಕೊಂಡು ಹೇಳುವಂತಾಗದಿರು ವುದು, ಒದಲಿಗೆ ನಾಡಿನ ಹೆಸರಾಂತ ಮೃದಂಗಪಟುವಾಗುವುದು. ಒಳಚೇತನ ಸ್ವಚ್ಛಂದವಾಗಿ ಹಾರಾಡುವಂತಾಗುವುದು. ಸಮಾಜ ನಿನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ನೀಡುವ ನಂಜನ್ನ. ಬೇರೆ ಯಾರಿಗೂ ರವಾನಿಸದೆ. ನಿನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ ಸೇರಲೂ ಬಿಡದೆ, ಗಂಟಲಿ ನಲ್ಲೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ವಿಷಕಂಠವಾಗಿ, ದೈವದತ್ತ ಸೃಜನಶೀಲತೆಯನ್ನು ಮೆರೆಸುವುದು.

‘ರೆ’ ರಾಜ್ಯದ ನಿರಾಶೆಗಳನ್ನು ತೋರಿದು, ತೃಪ್ತಿಕೊಡುವ ಸಾಧನೆಗಳ ಸುಂದರ ನಗರಕ್ಕೆ ವಿಜೃಂಭಣೆಯಿಂದ ಕಾಲಿದುವುದು, ಇವು ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಹಾದಿ. ಸಾಯಿ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಸ್ಥಿರತೆಯನ್ನು ಒದಗಿಸಿದರೆ, ಕ್ರಿಯಾತ್ಮಕ ಮೌಲ್ಯಗಳು ಸಾರ್ಥಕತೆಯನ್ನು ದಯಪಾಲಿಸುತ್ತವೆ ಅಂತಾನೆ ಫೀಡ್ರಸ್”

“ಕೊನೇಗೇನಾಗುತ್ತೆ ?”

“ಇನ್ನೇನಾಗುತ್ತೆ. ಹುಚ್ಚಿ ಬೇರೊಬ್ಬನೊಂದಿಗೆ ಓಡಿ ಹೋಗ್ತಾಳೆ. ತನ್ನ ಬೊಂಬೇನ ದೋಣಿಯಲ್ಲೇ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗೋ ಅಷ್ಟು ಮನಃಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯ ಬಂದಿರುತ್ತೆ ಅವಳಿಗೆ. ಫೀಡ್ರಸ್ ಆ ಬೊಂಬೇನ ಜೋಪಾನವಾಗಿ ಎತ್ತಿಹಿಡಿದು ಸಮುದ್ರದಲ್ಲಿ ವಿಸರ್ಜನೆ ಮಾಡಿ ಬರ್ತಾನೆ. ನಾವು ಗಣಪತಿನ ವಿಸರ್ಜಿಸುಲ್ವೆ ಹಾಗೆ”

“ಲೀಲಾ ಅಂತ ಯಾಕೆ ಹೆಸರಿಟ್ಟಿ ಅವ್ವು. ಇಂಡಿಯನ್ ಹೆಸರಿದ್ದ ಹಾಗಿದೆಯಲ್ಲಾ ?

“ಅದೊಂದೇ ಅಲ್ಲ ಶಿವು. ಮೊದಲು ಲೀಲಾ ಇವನ ದೋಣಿಗೆ ಬಂದಾಗ ‘ಕರ್ಮ’ ಅನ್ನೋ ಇನ್ನೊಂದು ದೋಣಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಂದಿರ್ತಾಳೆ.

ಧರ್ಮ, ಕರ್ಮ, ಮಿಶ್ರ, ಈ ಪದಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಆಳವಾದ ವಿಮರ್ಶೆ ನಡೆಸಿದ್ದಾನೆ ಫೀಡ್ರಸ್. ಅವನ ಪ್ರಕಾರ, ಸ್ವಾಯೋ ಮೌಲ್ಯಗಳಿಗೆ ಬಲವಾಗಿ ಅಂಟಿಕೊಂಡು, ನೋವು ಯಾತನೆಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸುವುದೇ ಕರ್ಮ. Karma is the Pain, the suffering that results from clinging to the static (value) Patterns of the world”

ಒಟ್ಟಲ್ಲಿ ಒಂದು ನಾಲ್ಕು ದಿನ ಮಣಿಪಾಲದ ಎಂಡ್ ಪಾಯಿಂಟ್‌ನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು, ಗುಡ್ಡದ ತಪ್ಪಲನ್ನು ಬಳಸಿ ಹರಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಕಲ್ಯಾಣಪುರ ನದಿ, ಬೊಂಬೆಯ ಹಬ್ಬವನ್ನು ನೆನಪಿಗೆ ತರುತ್ತಿದ್ದ ದೂರದ ಪುಟ್ಟ ಪುಟ್ಟ ತೋಟಗಳು ಕೊಂಕಣ ರೆಯಿಲು ಹಾದಿಯ ಅರ್ಧ ಕಟ್ಟಿದ್ದ ಸೇತುವೆ, ಇವುಗಳೆಲ್ಲದರ ನಡುವಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಅನುಭಾವಿ, ಸಂವೇದನಾಶೀಲ ಲೇಖಕನೊಂದಿಗೆ ಸಂವಾದ ನಡೆಸಿದ್ದಾಯಿತು ಶಿವು. ಇದಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಕಾರಣಭೂತನಾದ ಡಾ|| ಕೋಷಿಯನ್ನು ಎಷ್ಟು ವಂದಿಸಿದರೂ ನಾಲದು” ಅಂತ ಹೇಳಿ ವ್ಯಾಸ ಎದ್ದು ಹೊರಟ.

ನನ್ನ ಟೀ ತಣ್ಣಗಾಗಿತ್ತು. ತಲೆ ಬಿಸಿಯಾಗಿತ್ತು. ಹಿಂಬೊಮ್ಮೆ ಗೀತಾಭ್ಯಾಸ ಮಾಡುವ ಯತ್ನ ನಡೆಸಿದ್ದಾಗ ಇದೇ ರೀತಿ ತಲೆ ಬಿಸಿಯಾಗಿತ್ತು. ಅದರೊಟ್ಟಿಗೇ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂತು. ಗೀತಾಚಾರ್ಯರೂ ವ್ಯಾಸರೇ ಅಲ್ಲವೇ !

ಯೋಜನೆಗಳು ಹಲವಾರು. ಆಯ್ಕೆ ನಿಮ್ಮದು.

ಸೇವಿಂಗ್ಸ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ • ಸುಲಭ್ ಅಕೌಂಟ್ • ಸುಗಂ ಚೆಕ್ಸ್ •
ಕಾಮಧೇನು ಡಿಪಾಸಿಟ್ಸ್ • ಫಿಕ್ಸೆಡ್ ಡಿಪಾಸಿಟ್ •
ಲೋನ್ ಲಿಂಕ್ಡ್ ಡಿಪಾಸಿಟ್ಸ್ • ರಿಕರಿಂಗ್ ಡಿಪಾಸಿಟ್ •
ನಿರಂತರ ಡಿಪಾಸಿಟ್ • ಕಲ್ಪತರು ಡಿಪಾಸಿಟ್ •
ನ್ಯೂ ನಿತ್ಯ ನಿಧಿ ಡಿಪಾಸಿಟ್ • ಬಾಲಕ್ಷೇಮ ಡಿಪಾಸಿಟ್ •
ಕ್ಯಾನ್ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಸ್ವಾಕ್ ಇನ್ ವೆಸ್ಟ್ • ಅನಿವಾಸಿ ಭಾರತೀಯರಿಗೆ
ವಿಶೇಷ ಯೋಜನೆಗಳು

ನಮ್ಮ ಎಲ್ಲಾ ರೇವಣಿ ಯೋಜನೆಗಳು, ನಿಮ್ಮ ರೇವಣಿಗಳಿಗೆ, ಭದ್ರತೆ ಮತ್ತು
ಒಳಸುವ ಅನುಕೂಲತೆಯ ಜೊತೆಗೆ, ನಿಮಗೆ ಉತ್ತಮ ಪ್ರತಿವಲವನ್ನೂ
ದೊರಕಿಸುವವು.

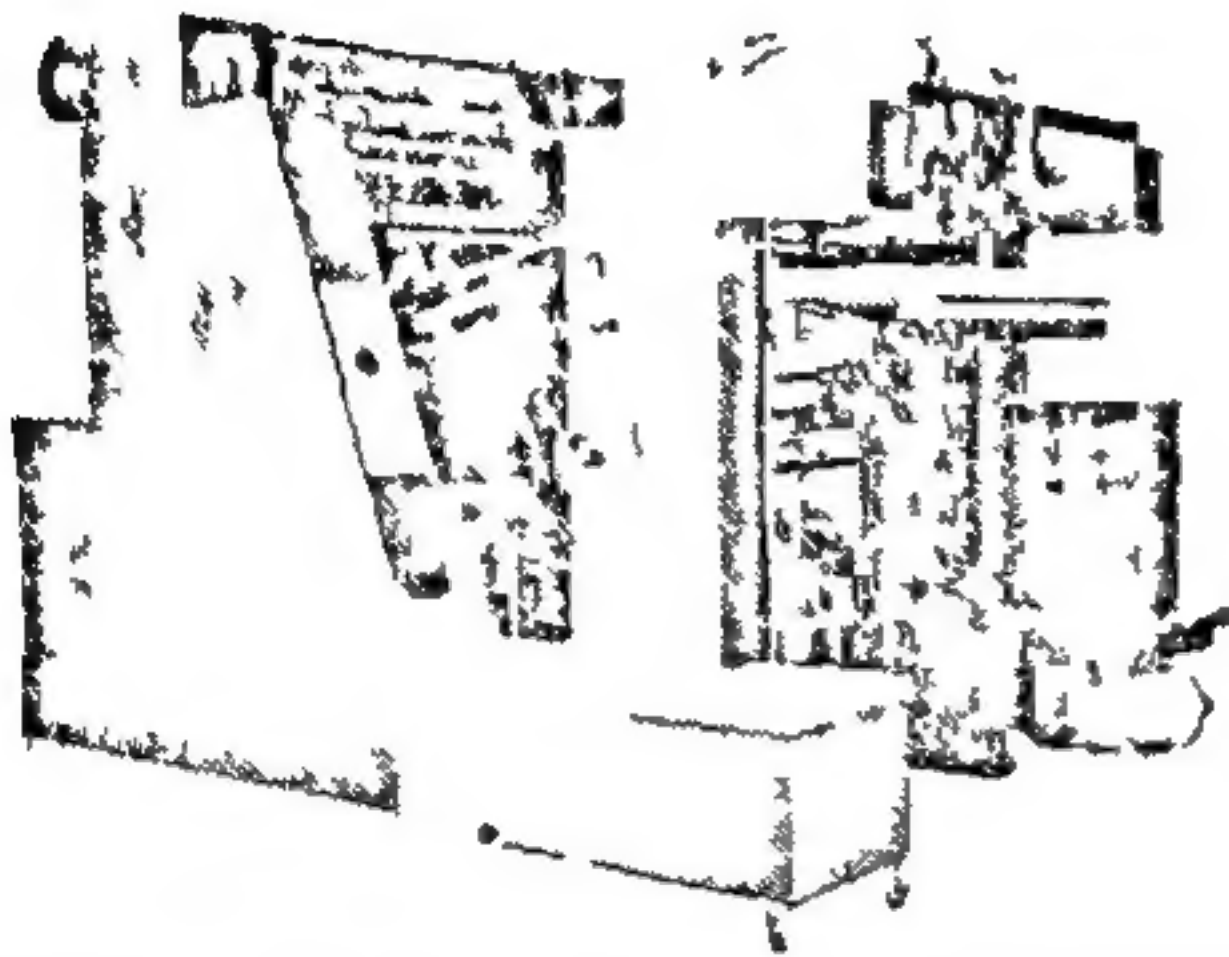
ಕರ್ನಾಟಕ ಬ್ಯಾಂಕ್

(ಬಾರತ ಸರ್ಕಾರದ ಒಂದು ಉದ್ಯಮ)

ಪ್ರಧಾನ ಕಛೇರಿ, ಜೆ. ಸಿ. ರಸ್ತೆ, ಬೆಂಗಳೂರು 560 002

ಯಾವಾಗಲೂ ಒಂದು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದೆ. ಸದಾಕಾಲ ನಿಮಗೆ ಆಸರೆ.

Champs of the printing track – HMT's range of super performers.

SOM 131

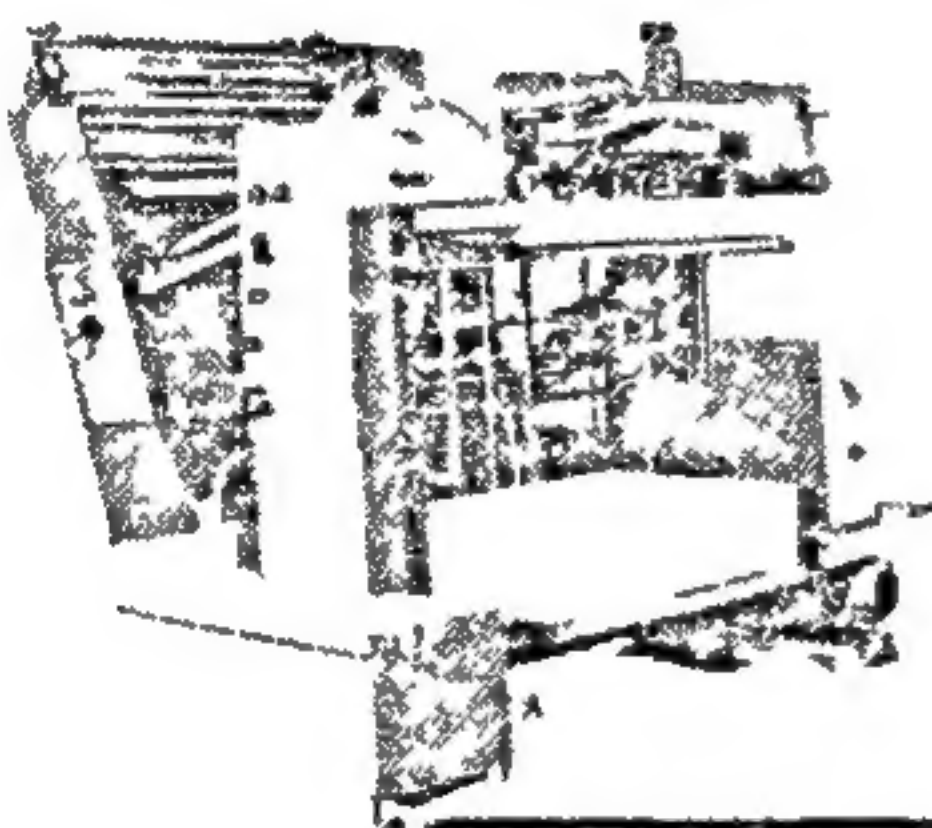
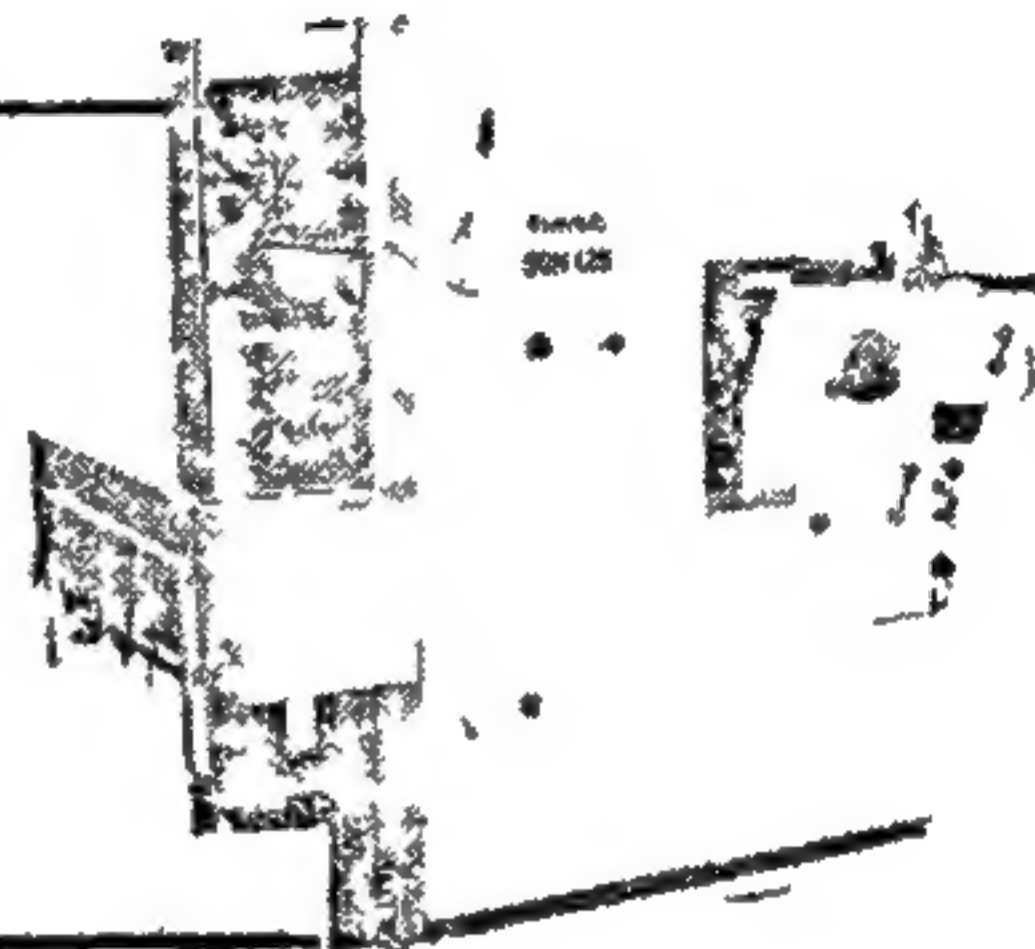
Single Colour Sheetfed Offset Printing Machine

Max sheet size	mm	560 x 790
Min sheet size	mm	300 x 420
Speed range	l p h	2500 7500
Power	kW	7.52

SOM 125

Single Colour Sheetfed Offset Printing Machine

Max sheet size	mm	460 x 460
Min sheet size	mm	210 x 250
Speed range	l p h.	2500 7500
Power	kW	3.45

INVICTA 36R

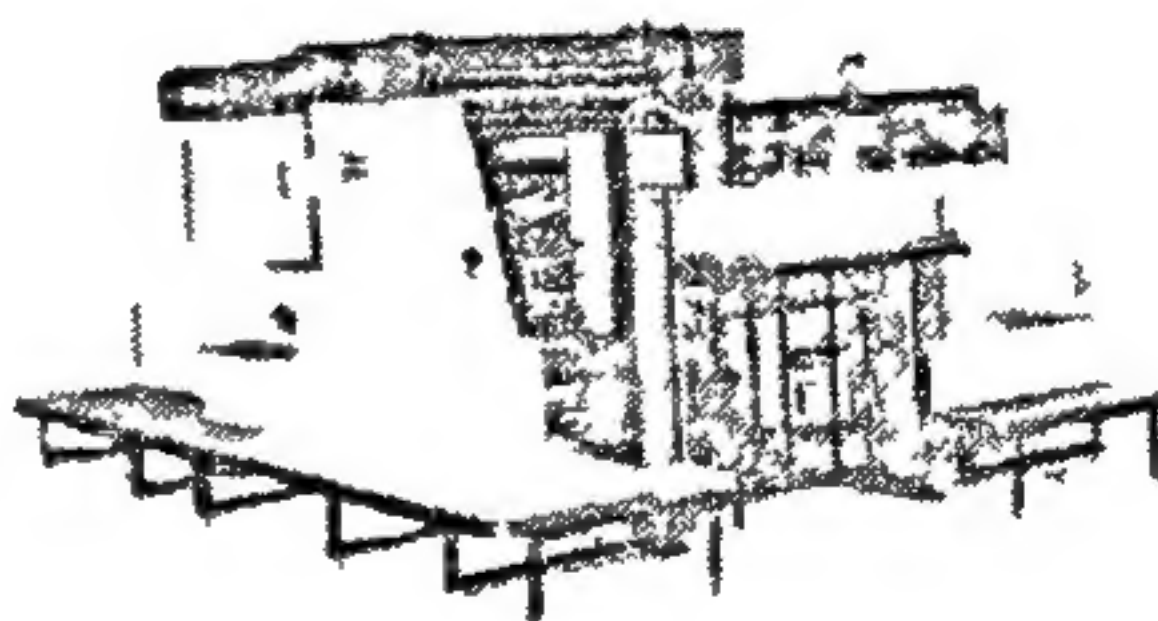
Single Colour Sheetfed Offset Printing Machine

Max sheet size	mm	655 x 925
Min sheet size	mm	300 x 420
Speed range	l p h	2500-7500
Power	kW	7.52

SOM 236

Two Colour Sheetfed Offset Printing Machine

Max sheet size	mm	655 x 925
Min sheet size	mm	300 x 420
Speed range	l p h	2500-7500
Power	kW	14.22

For details contact:

hmt

HMT Limited

Machine Tool Marketing Division

10/A, Kasturba Road

Bangalore-560 001.

ಶುಭಾಶಯಗಳೊಂದಿಗೆ

ಮಾಸ್‌ಕಾಟ್ ಆಗ್ರೋ ಕೆಮಿಕಲ್ಸ್ ಪ್ರೈವೇಟ್
ಲಿಮಿಟೆಡ್

93, 3ನೇ ಘಟ್ಟ,
ಪೀಣ ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಏರಿಯ,
ಬೆಂಗಳೂರು 560 058

ದೂರವಾಣಿ: 395902 ತಂತಿ: 'ಮಾಸ್ ಕಾಟ್' ಟೆಲೆಕ್ಸ್ 845-580

ಭತ್ತ, ಕಬ್ಬು ಮತ್ತು ಗೋಧಿಯ ಬೆಳೆಗಳಲ್ಲಿ
ಕಳೆ ನಿಯಂತ್ರಣ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ
“ನಾಕ್ವೀಡ್” ಕಳೆನಾಶಕವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿರಿ.

**PLASTIC PRODUCTS
THE BEST SINCE 1972**

WE HAVE ALWAYS ACTED ON THE PRINCIPLE

**RATHER LOOSE MONEY
THAN THE CONFIDENCE
OF OUR CUSTOMERS**

THE INTEGRITY OF OUR PRODUCTS

OUR GIVEN WORD

**ALWAYS MEAN MORE TO US
THAN TEMPORARY GAIN**

THIS IS OUR PRINCIPLE
FOR DECADES

AND

WE COMPROMISE ON ANY THING

BUT

OUR PRINCIPLE

ALWAYS AT YOUR SERVICE.

UIPLAST PRIVATE LIMITED

Office	City Office	City Office II
172/1, Srinivasa Industrial	229, Chickpet	6, P C Lane
Estate, Bannerghatta Road	Bangalore - 560 053	SJP Cross
Bangalore-560 076	Phone 77262	Bangalore - 560 002
Phone 641402		Phone 238664